DPP/2L/023/65/1/15/SP

DOK/W.II/0512/164/1/2015/ZS

Otrzymano dnia 2015 -11- 19 Sekretariat DOK

Otrzymano dnia 2015 -11- 13 Sekretariat DPP

Otrzymano dnia 2015 -11- 13 Sekretariat Przewodniczącego

Petycja - opóźnienia legislacyjne

do: przew 2015-11-12 22:52

Na podstawie postanowień zawartych w ustawie z dnia 5 września 2014 r. o petycjach (Dz. U. poz. 1195), działając w interesie publicznym, a w szczególności w sprawie dotyczącej wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, jaką jest realizacja przez Komisję Nadzoru Finansowego i jej organ wykonawczy w postaci Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego ustawowych zadań polegających na podejmowaniu:
a) działań służących prawidłowemu funkcjonowaniu rynku finansowego,
b) działań mających na celu rozwój rynku finansowego i jego konkurencyjności oraz
c) przygotowywaniu projektów aktów prawnych w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym,

niniejszym składam żądanie w zakresie:
1) przeprowadzenia przez właściwe komórki organizacyjne UKNF analizy prawnej (w tym prawno-karnej) i merytorycznej załączonego materiału i ujawnionych w nim zagrożeń dla bezpieczeństwa i rozwoju krajowego rynku finansowego,
2) opublikowania niniejszego materiału wraz z petycją na stronie internetowej UKNF,
3) opublikowania stanowiska UKNF odnoszącego się do treści petycji i załączonego w nim materiału,

Uprzejmie jednocześnie informuję, iż nie wyrażam zgody na publikację moich danych osobowych w toku procesu umieszczania na stronie internetowej Urzędu Komisji niniejszej petycji i załączonego materiału (żądam ich anonimizację).
Uprzejmie również proszę o nieangażowanie podmiotów i instytucji trzecich w proces rozpoznawania i odpowiadania na niniejszą petycję.

p.o. M. Olszak

Andrzej Jakubiak
13 LIS. 2015

Ta wiadomość została sprawdzona na obecność wirusów przez oprogramowanie antywirusowe Avast.
www.avast.com

opoznienia-transpozycji-dyrektyw-dlaposłów.pdfopoznienia-transpozycji-dyrektyw-dlaposłów.doc

WPŁYW ZAŁ. 2015 -11- 13 Kancelaryjny 10556/2015 Podpis GLO

Opóźnienia w transpozycji dyrektyw dotyczących instytucji i rynku finansowego

Synteza faktów, okoliczności i stanu obecnego.

Warszawa, październik 2015 r.

Autor:

Były pracownik:

Opracowanie powstało w okresie: 30.01 – 02.03.2015 r.
Stan: październik 2015 r.

Zaleca się, by opracowanie niniejsze mogło być uwzględnione jako materiał źródłowy w celu przygotowania raportu otwarcia rządu Prawa i Sprawiedliwości VIII kadencji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Na zasadzie art. 21 ustawy z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. 1996 nr 73 poz. 350) opracowanie otrzymali PP Posłowie i Senatorowie Rzeczpospolitej Polskiej:
Pan Jacek Bogucki,
Pani Barbara Bubula,
Pan Grzegorz Bierecki,
Pan Henryk Cioch,
Pan Artur Górski,
Pan Wiesław Janczyk,
Pan Stanisław Kogut,
Pan Henryk Kowalczyk,
Pan Maks Kraczkowski,
Pan Leonard Krasulski,
Pani Gabriela Masłowska,
Pan Jerzy Materna,
Pan Marek Matuszewski,
Pani Elżbieta Rafalska,
Pan Dariusz Seliga,
Pan Paweł Szałamacha,
Pan Jerzy Szmit,
Pani Beata Szydło,
Pani Maria Zuba,
Pan Jerzy Żyżyński.

Wstęp.

22 października 2015 r. w mediach pojawiła się informacja o tym, że Polska została pozwana przez Komisję Europejską do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w związku z niewdrożeniem do prawa krajowego dyrektywy w sprawie naprawy, restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Skutkiem tego może być nałożenie na Polskę dotkliwych kar finansowych. Od dnia integracji Polski z Unią Europejską krajowa legislacja w zakresie instytucji i rynku finansowego jest w istotnym stopniu (w formie postanowień poszczególnych dyrektyw) wyznaczana poprzez działalność normotwórczą na poziomie wspólnotowym. Dla polskiej administracji nie jest to żadne *novum*, gdyż procesy transpozycyjne miały miejsce zanim Polska stała się członkiem Unii i była z nią stowarzyszona. To wtedy na grunt prawa krajowego zaczęły być przenoszone rozstrzygnięcia unijne w zakresie obrotu papierami wartościowymi, funduszami inwestycyjnymi, sektorem ubezpieczeń, bankowym itp. W ramach administracji rządowej był (i jest) za to odpowiedzialny minister właściwy ds. instytucji finansowych, z kolei w jego strukturach do dnia 28.04.2006 r. był to Departament Instytucji Finansowych (FI), zaś po tej dacie, Departament Rozwoju Rynków Finansowych (FN). Jest jasne, że dla stabilności i bezpieczeństwa systemu finansowego w szczególności, zaś gospodarki w ogóle, ważne jest, by wprowadzane regulacje były nie tylko rozważne (*prudent*) ale również, posiłkując się terminologią logistyczną, dokładnie na czas (*just-in-time*). Istotne jest również to, że zwłoka w transpozycji prawa wspólnotowego skutkować może poniesieniem przez Skarb Państwa strat finansowych – z powodu ewentualnej konieczności uiszczania kar finansowych.

Artykuł 258 (dawny artykuł 226 TWE) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi: *Jeśli Komisja uzna, że państwo członkowskie uchybiło jednemu z zobowiązań, które na nim ciążą na mocy Traktatów, wydaje ona uzasadnioną opinię w tym przedmiocie, po uprzednim umożliwieniu temu Państwu przedstawienia swych uwag. Jeśli Państwo to nie zastosuje się do opinii w terminie określonym przez Komisję, może ona wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.* Do tego artykułu odwołuje się również art. 106a Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej. Cóż może być takim uchybieniem zobowiązań, które ciążą na danym państwie członkowskim UE? Takim czymś jest bez wątpienia nie transponowanie na czas dyrektyw lub rozporządzeń unijnych. Ważkość tego problemu pokazuje niniejszy wykres.

Źródło: "30th Annual Report on monitoring the application of EU law", European Commission, 2012

Szczególnie nas będzie interesowały opóźnienia implementacyjne prawa unijnego dotyczące rynku finansowego i instytucji finansowych. Dlaczego? Otóż dlatego, że zgodnie z ustaleniami Komisji Europejskiej z 2012 r. naruszenia prawa wspólnotowego w zakresie rynku wewnętrznego i usług, w obszarze których znajdują się kwestie dotyczące rynku i instytucji finansowych, zajmowały czwarte miejsce spośród 21 dziedzin podlegających raportowaniu, zaś na dzień 31 grudnia 2012 r. obejmowały 167 otwartych postępowań w sprawach o naruszenie (93 – usług finansowych, 29 – swobody przepływu usług, 28 – zamówień publicznych; 15 – zawodów regulowanych i 2 – własności intelektualnej). Wydaje się, że 93 naruszenia prawa wspólnotowego w dziedzinie tak wrażliwej, ze względu na trwający kryzys finansowy, jak usługi finansowe, to dosyć sporo. Nie można wobec tego traktować tego jako coś incydentalnego, sporadycznego czy też trywialnego. W przypadku Polski, o której w tym kontekście jest również mowa w „Raporcie" KE, naruszenia prawa unijnego nie są jednak czymś rzadkim. Wiemy bowiem o ponad dwudziestu takich przypadkach z okresu lat 2006-2013, o czym będzie mowa dalej.

Chociaż pozycja Polski nieco się poprawiła w stosunku do roku poprzedniego (patrz wykres poniżej), to w dalszym ciągu znajduje się w czołówce państw członkowskich, jeśli chodzi o liczbę postępowań w związku z naruszaniem prawa unijnego.

Źródło: "31.st Annual Report on monitoring the application of EU law", European Commission, 2012

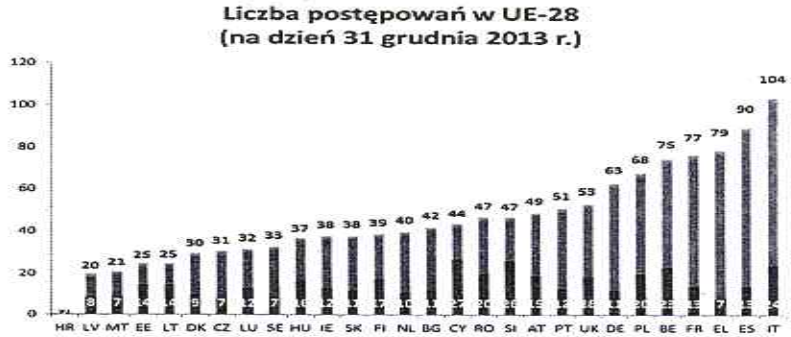

Niebieska część słupków: uchybienia polegające na opóźnionej transpozycji
Czerwona część słupków: nieprawidłowa transpozycja lub niewłaściwe stosowanie przepisów UE

Czarne liczby: łączna liczba otwartych postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego wobec danego państwa członkowskiego
Źródło: Stosowanie prawa UE: wyniki państw członkowskich w 2013 r. (http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-1072_pl.htm)

Ile kosztuje zwłoka?

Jak niżej wyszczególniono Komisja Europejska podjęła po 2008 r. wobec Polski kilkadziesiąt różnych kroków formalnych na różnych etapach transpozycji dyrektyw. Trzeba pamiętać, że każdy taki przypadek mógłby przekształcić się w postępowanie mogące skutkować nałożeniem na Polskę kary finansowej. Pominiemy tutaj opis zasad naliczania kar finansowych, gdyż byłoby to zbyt obszerne. Skalę potencjalnych strat finansowych pokazuje niniejsza tabela.

(w €)	2005	2010	2011	2012	2013
Okresowa kara pieniężna (stawka bazowa)	600	640	630	640	650
Ryczałtowa kara pieniężna (stawka bazowa)	200	210	208	210	220
Współczynnik uwzględniający możliwości finansowe danego państwa członkowskiego (n)	7,22	7,88	7,42	7,71	7,75
Stawka dzienna okresowej kary pieniężnej[1]	4,332 - 259,920	5,043 - 302,592	4,672 - 280,476	4,934 - 296,064	5,038 - 300,690
Stawka dzienna ryczałtowej kary pieniężnej[2]	1,444-28,880	1,655-33,096	1,543-30,867	1,619-32,382	1,705-34,100

Wzór:
[1] SD=(SBxWWxWT)xn
gdzie:
SD – stawka dzienna,
SB – stawka bazowa,
WW – współczynnik wagi uchybienia (przedział 1-20),
WT – współczynnik czasu trwania (przedział 1-3, zwiększając się o 0,1 na miesiąc począwszy od daty wydania wyroku),
n – współczynnik uwzględniający możliwości finansowe danego państwa członkowskiego
[2] KR=SBxWWxnxD
gdzie:
KR – kwota kary ryczałtowej,
WW – jak wyżej
n – jak wyżej
D – liczba dni trwania uchybienia.

Źródło: Obliczenia własne na podstawie Komunikatów Komisji Europejskiej: SEC(2005) 1658; SEC(2010) 923/3; SEC(2011) 1024 final; C(2012) 6106 final oraz C(2013) 8101 final

Dyrektywy MiFID i PSD – studia przypadku.

Obie dyrektywy zostały transponowane do polskiego systemu prawnego ze znaczną zwłoką. Pierwsza, dwa lata po terminie, druga, ok. 22 miesiące. Prześledźmy pokrótce historię transpozycji obu aktów prawa unijnego.

Art. 53 dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21.04.2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG [zwaną *„Markets in Financial Instruments Directive"* – *„MiFID/"*] oraz art. 53 dyrektywy Komisji Europejskiej 2006/73/WE z dnia 10.08.2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy [zwaną dyrektywą *„MiFID/I"*], wprowadzały obowiązek ich implementacji (tj. przyjęcia i publikacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania przepisów dyrektywy) do prawa krajowego do dnia 31.01.2007 r., zaś stosowania ich od 1.11.2007 r. Obie dyrektywy zostały transponowane ustawą z dnia 4.09.2008 r. o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, zaś jej opublikowanie nastąpiło 6.10.2009 r., częściowo weszła w życie 14 dni po jej ogłoszeniu. Pełne wejście w życie ustawy miało miejsce 6.03.2011 r.

Art. 94 pkt 1 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13.11.2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego [zwana *„Payment Services Directive"* – *„PSD"*] zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE, nakładał na Polskę obowiązek transpozycji tej dyrektywy do dnia 1.11.2009. Tymczasem wdrażająca ją ustawa z dnia 19.08.2011 o usługach płatniczych został uchwalona i opublikowana z około 22.miesieczną zwłoką. Skróconą chronologię zdarzeń pokazuje niniejsza tabela.

Projekt ustawy implementującej dyrektywy MiFID został przygotowany w byłym Urzędzie Komisji Papierów Wartościowych i Giełd (KPWiG) i wpłynął do Ministerstwa Finansów 25.04.2006 r., tj. na trzy dni przed likwidacją Departamentu FI. Został on przekazany Departamentowi FN, z kolei merytorycznie zajął się w nim Wydział Rynku Kapitałowego, kierowany przez późniejszego dyrektora departamentu, Piotra Piłata. Skróconą chronologię zdarzeń dotyczącą implementacji dyrektyw MiFID i PSD pokazuje niniejsza tabela.

Data	Zdarzenie
	Dyrektywy MiFID
4-5.05.2006	Projekt zostaje skierowany do uzgodnień wewnątrzresortowych z terminem 15 maja na przedstawienie stanowiska.
1.09.2006	Po ponad trzech miesiącach od wyznaczonego terminu na zgłaszanie uwag, nadzorujący departament podsekretarz stanu wyraził zgodę na przekazanie projektu do uzgodnień międzyresortowych. Pierwotny termin udzielenia odpowiedzi był wyznaczony na 25 września, jednak na prośbę KPWiG i Izby Domów Maklerskich został przedłużony do 15 października.
2.09.2006	Do tego dnia trwają nad nimi robocze prace wewnątrz resortu, skutkujące przekazaniem go kierownictwu w celu rozpoczęcia trybu uzgodnień międzyresortowych. Opracowany w departamencie tekst zawierał regulacje znacznie szersze niż wynikające z dyrektyw.
29.09.2006	Projekt został przekazany do Europejskiego Banku Centralnego, celem zaopiniowania. Opinię EBC wydał w dniu 16 listopada.
3 i 7.11.2006	Odbyła się konferencja uzgodnieniowa.
19 i 26.01.2007	2,5 miesiąca po konferencji i 19 dni po dniu, w którym dyrektywy miały zostać transponowane, projekt trafił pod obrady Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, który pracował nad nim do 26 stycznia 2007 r.
15.02.2007	Projekt trafił do Komitetu Rady Ministrów.
23-28.02.2007	Tekstem zajmowała się Komisja Prawnicza.

20.03.2007	Rada Ministrów przyjęła projekt.
20.03-22.05.2007	Praca nad projektem w Rządowym Centrum Legislacji.
22.05.2007	13 miesięcy od wpłynięcia projektu ustawy do Ministerstwa Finansów i ponad 5 miesięcy po czasie, kiedy dyrektywy miały zostać transponowane, projekt trafia do Sejmu RP. (Niedługo po tym jego kadencja została skrócona[1].)
Dyrektywy PSD	
27.07.2009	Powstaje trzeci projekt ustawy o usługach płatniczych. Nad poprzednimi pracowano od sierpnia 2007 r.
31.07.2009	Projekt jest skierowany do uzgodnień wewnątrzresortowych.
9.10.2009	Przekazanie projektu do konsultacji międzyresortowych.
10-11.2009	Zgłoszenie ok. 130 uwag o charakterze merytorycznym na etapie uzgodnień międzyresortowych.
01.11.2009	Termin transpozycji dyrektyw, zgodnie z postanowieniami unijnymi.
8-9.12.2009	Konferencja uzgodnieniowa.
12.04.-14.05.2010	Wniesienie uwag przez Komisję Prawniczą
17.12.2010	Projekt trafia do Komitetu Stałego Rady Ministrów.
19-24.01.2011	Posiedzenie Komisji Prawniczej RCL, podczas której dokonano korekt legislacyjnych.
19.04.2011	Projekt zostaje przyjęty przez Radę Ministrów.
17.05.2011	Skierowany zostaje do prac parlamentarnych.
19.08.2011	Uchwalenie ustawy przez Sejm RP, tj. ok. 22 miesiące po terminie wdrożenia dyrektywy.
7.09.2011	Podpisanie ustawy przez Prezydenta RP.
24.10.2011	Wejście w życie ustawy.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie materiałów z kontroli Najwyższej Izby Kontroli oraz „Wystąpienia pokontrolnego" Biura Kontroli Resortowej Ministerstwa Finansów, czerwiec 2012 r.

[1] Dalsze losy projektu, związane z procedowaniem w obu izbach parlamentu, przekazaniem uchwalonej ustawy Prezydentowi RP i skierowaniem jej przez niego do Trybunału Konstytucyjnego, aczkolwiek są ważne, to jednak nie aż tak dla niniejszych rozważań.

W trakcie transponowania dyrektyw MiFID nastąpiła zmiana personalna w newralgicznym dla tego projektu Wydziale Rynku Kapitałowego, polegająca na odwołaniu jego szefa i przeszeregowanie go na głównego specjalistę przez kierującą departamentem, p.o. dyrektora, Iwonę Dudę. Powodem, jak zeznała w 2009 r. w toku kontroli prowadzonej przez NIK w zakresie realizacji zadań związanych z zapewnieniem stabilności sektora bankowego, były jej „zastrzeżenia do terminowości, rzetelności i poprawnego sposobu nadzorowania oraz kierowania" tym wydziałem przez jego naczelnika, zaś „zmiana ta w jej ocenie miała na celu poprawę efektywności prowadzenia prac w tym obszarze." W związku z powyższym warto byłoby wiedzieć, w jakich to okolicznościach oraz na podstawie jakich to przesłanek służbowych i jak uzasadnianych (umotywowanych) miał miejsce powyższy ruch kadrowy; kiedy to przeszeregowanie nastąpiło; na czym szczegółowo polegały zastrzeżenia podnoszone przez kierującą departamentem; kiedy Piotr Piłat został zastępcą dyrektora departamentu oraz jakie to okoliczności i przesłanki merytoryczne, kompetencyjne i służbowe zadecydowały o tym, że awansował on ze stopnia głównego specjalisty na funkcję zastępcy dyrektora.

Każdy znający administrację wie, jak ważna jest funkcja naczelnika wydziału, szczególnie przy tak rozbudowanej, stressogennej, terminowej i skomplikowanej legislacji, jak implementacja prawa unijnego. Świadczą o tym np. opisy stanowisk pracy naczelników wydziałów Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego.

W opisie stanowiska pracy (symbol opisu stanowiska pracy: MF/FN/FN1/1.1, data zatwierdzenia: 30 czerwiec 2009 r.) naczelnika Wydziału Sektora Bankowego określony został cel istnienia tego stanowiska, m.in. *„Zabezpieczenie interesów strony polskiej w procesie stanowienia prawa na poziomie unijnym, a także gwarantowanie spójności prawa europejskiego, w celu harmonizacji prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej"*,

szczególnie że *„Zadania realizowane przez osobę zatrudnioną na tym stanowisku mają duży wpływ na prawidłową realizację zadań Departamentu, a także na decyzje zapadające na szczeblu kierownictwa urzędu"*, jak wynika to z powyższego opisu. Ponadto, *„Osoba zatrudniona na tym stanowisku samodzielnie podejmuje decyzje odnośnie przydziału zadań pracownikom oraz samodzielnie decyduje o organizacji pracy własnej i zespołu, przy jednoczesnym dotrzymaniu terminów załatwiania spraw, wynikających z harmonogramów, regulacji prawnych, procedur organizacyjnych oraz decyzji przełożonych z uwzględnieniem hierarchii ważności. (...) Pracownik zatrudniony na tym stanowisku samodzielnie ocenia i jest odpowiedzialny za dokonywanie systematycznej oceny oraz podnoszenie poziomu pracy podległych pracowników. Ponadto odpowiada za prawidłową organizację pracy, wzajemną współpracę i pomoc zawodową wewnątrz Wydziału."*

W opisie stanowiska pracy (symbol opisu stanowiska pracy: MF/FN/FN3/1.1, data zatwierdzenia: 30 czerwiec 2009 r.) naczelnika Wydziału Rynku Kapitałowego ustalony został cel istnienia tego stanowiska, jako: *„Zapewnienie właściwych regulacji prawnych dotyczących funkcjonowania rynku kapitałowego oraz zabezpieczenie interesów strony polskiej w procesie stanowienia prawa na poziomie unijnym, a także zagwarantowanie spójności prawa europejskiego, z celu harmonizacji prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej w zakresie rynku kapitałowego."* W zakresie złożoności i kreatywności wynikających z kształtu powyższego stanowiska jego opis stanowi, m.in. że: *„Głównymi zadaniami osoby zajmującej to stanowisko jest wykonywanie zadań związanych z koordynowaniem i nadzorowaniem zadań realizowanych przez podległe osoby. Pracownik samodzielnie ustala plan i priorytety zadań realizowanych w ramach Wydziału. Jednocześnie w związku z pełnieniem funkcji kierowniczych do jego obowiązków należy doradzanie i pomoc w rozwiązywaniu problemów podległym pracownikom oraz pracownikom innych wydziałów w zakresie związanym z funkcjonowaniem rynku finansowego, w szczególności rynku kapitałowego. (...) Zadania realizowane przez osobę zatrudnioną na tym stanowisku mają duży wpływ na decyzje na szczeblu kierownictwa urzędu oraz na prawidłową realizację zadań Departamentu. (...) Wyjątkowo ważne w realizacji zadań na opisywanym stanowisku jest dotrzymywanie terminów."* Opis stanowiska pracy kwestie dotyczące samodzielności i inicjatywy określa m.in. następująco: *„Pracownik na opisywanym stanowisku ma ograniczone uprawnienia do samodzielnego podejmowania decyzji. Jednakże rekomendacje, jakie przedstawia przełożonym odnośnie sposobu załatwienia sprawy odgrywają istotną rolę w procesie realizacji zadań Departamentu, czy urzędu. W związku z tym osoba na tym stanowisku musi wykazywać inicjatywę w procesie rozwiązywania problemów w sprawach zleconych bądź przy realizacji zadań określonych w wewnętrznym regulaminie organizacyjnym departamentu. Wypracowanie w ramach stanowiska pracy propozycje rozwiązań wpływają na podmioty zewnętrzne, (uczestnicy rynku kapitałowego) przez co kształtują również politykę państwa wobec rynku finansowego. Osoba zatrudniona na tym stanowisku samodzielnie podejmuje decyzje odnośnie przydziału zadań pracownikom oraz samodzielnie decyduje o organizacji pracy własnej i zespołu, przy jednoczesnym dotrzymaniu terminów załatwiania spraw, wynikających z przyjętych harmonogramów, regulacji prawnych, procedur organizacyjnych oraz decyzji przełożonych, z uwzględnieniem hierarchii ważności. W razie pojawienia się trudności pod względem merytorycznym, osoba konsultuje sposób załatwienia sprawy z Zastępcą Dyrektora departamentu. Wszystkie sprawy załatwiane przez Wydział, przed akceptacją Dyrektora Departamentu, są załatwiane przez osobę zatrudnioną na tym stanowisku pracy (Naczelnika Wydziału), a także przez Zastępcę Dyrektora Departamentu."*

W opisie stanowiska pracy (symbol opisu stanowiska pracy: MF/FN/FN4/1.1, data zatwierdzenia: 30 czerwiec 2009 r.) naczelnika Wydziału Nadzoru i Wymogów Kapitałowych opisany został cel istnienia tego stanowiska, jako: *„Zapewnienie właściwych regulacji prawnych dotyczących nadzoru nad rynkiem finansowym i wymogów kapitałowych*

oraz zabezpieczeniu interesów strony polskiej w procesie stanowienia prawa na poziomie unijnym, a także zagwarantowanie spójności prawa europejskiego w celu harmonizacji prawa polskiego z prawem Unii Europejskiej w przedmiotowym zakresie." W zakresie złożoności i kreatywności wynikających z kształtu powyższego stanowiska jego opis stanowi, m.in. że: *„Głównymi zadaniami osoby zajmującej to stanowisko jest wykonywanie zadań związanych z koordynowaniem i nadzorowaniem zadań realizowanych przez podległe osoby. Pracownik samodzielnie ustala plan i priorytety zadań realizowanych w ramach Wydziału. Jednocześnie w związku z pełnieniem funkcji kierowniczych do jego obowiązków należy doradzanie i pomoc w rozwiązywaniu problemów podległym pracownikom oraz pracownikom innych wydziałów w rozwiązywaniu problemów związanych z nadzorem nad rynkiem finansowym i wymogami kapitałowymi. (...) Zadania realizowane przez osobę zatrudnioną na tym stanowisku mają duży wpływ na decyzje na szczeblu kierownictwa urzędu oraz na prawidłową realizację zadań Departamentu."* Opis stanowiska pracy kwestie dotyczące samodzielności i inicjatywy określa m.in. następująco: *„Pracownik na opisywanym stanowisku ma ograniczone uprawnienia do samodzielnego podejmowania decyzji. Jednakże rekomendacje, jakie przedstawia przełożonym odnośnie sposobu załatwienia sprawy odgrywają istotną rolę w procesie realizacji zadań Departamentu, czy urzędu. W związku z tym osoba na tym stanowisku musi wykazywać inicjatywę w procesie rozwiązywania problemów w sprawach zleconych bądź przy realizacji zadań określonych w wewnętrznym regulaminie organizacyjnym departamentu. Wypracowanie w ramach stanowiska pracy propozycje rozwiązań wpływają na podmioty zewnętrzne (np. firmy inwestycyjne, spółki publiczne, inwestorzy, banki) przez co kształtują również politykę państwa wobec rynku finansowego. (...) Osoba zatrudniona na tym stanowisku samodzielnie podejmuje decyzje odnośnie przydziału zadań pracownikom oraz samodzielnie decyduje o organizacji pracy własnej i zespołu, przy jednoczesnym dotrzymaniu terminów załatwiania spraw, wynikających z przyjętych harmonogramów, regulacji prawnych, procedur organizacyjnych oraz decyzji przełożonych, z uwzględnieniem hierarchii ważności."*

Widać zatem, że funkcja naczelnika wydziału jest kluczowa i newralgiczna w strukturze wewnętrznej departamentu, gdyż to osoba zatrudniona na tym stanowisku na bieżąco monitoruje postępy prac osoby (bądź osób) pracujących nad m.in. legislacją. Jest „zwornikiem" pomiędzy innymi wydziałami wewnątrz własnego departamentu i jego kierownictwa oraz innymi wydziałami w innych departamentach na roboczo współpracujących przy projekcie. Rozstrzyga spory i rozbieżności wewnątrz swojego zespołu. Mediuje pomiędzy własnym zespołem a zespołami zewnętrznymi (w tym w ramach własnego departamentu). Jest rzecznikiem swojego zespołu wobec kierownictwa departamentu. To przez niego przechodzi całość (jeśli nie większość) dokumentacji (notatek, stanowisk podmiotów wewnętrznych i zewnętrznych). To w końcu on odpowiada za merytoryczne przygotowanie kierownictwa swojego departamentu do reprezentowania wypracowanego stanowiska w danej sprawie na zewnątrz. Większości z tych rzeczy nie wykonuje nikt w kierownictwie danego departamentu, gdyż byłoby to czasochłonne, a poza wszystkim jego zadania są z gruntu inne. Mimo to, składając zeznania P. Piłat *„... stwierdził, że w okresie od maja do września 2006 nie wszystkie dokumenty dotyczące projektu tej ustawy były dekretowane na niego. Część dokumentów trafiała bezpośrednio do pracowników Wydziału, którym kierował lub do innych pracowników Departamentu."* Dobrze by zatem było również znać komentarz ministerstwa, względnie interpretację powyższych okoliczności. Warto by również wiedzieć, czy na gruncie służbowym takie zdarzenia mogą być potraktowane jako wyraz zaufania do podwładnego, czy jest to częsta praktyka stosowana w tym departamencie oraz jakie to sytuacje uzasadniają pominięcie hierarchicznej ścieżki służbowej w związku z wewnętrznym obiegiem dokumentów.

Lata przed i po wejściu do Unii Europejskiej.

Od 1 maja 2004 r. do 31.01.2008 r. Komisja Europejska wobec Polski zareagowała 24 razy w związku z opieszałością w implementowaniu prawa unijnego do krajowego systemu prawnego. Systematyka postępowania wobec państwa naruszającego prawo unijne jest następująca. Pierwszym krokiem, wobec państwa członkowskiego uchybiającego obowiązkom prawnym, jest wystosowanie pisma będącego formalnym zawiadomieniem o naruszeniu prawa. W przypadku, gdy państwo to nie zastosuje się do formalnego zawiadomienia Komisja może skierować (lub kieruje) wobec niego, tzw. uzasadnioną opinię w związku z przedłużającym się naruszeniem prawa. Po otrzymaniu uzasadnionej opinii, jeśli państwo, wobec którego Komisja podjęła stosowane kroki, nie dostarczy w określonym terminie (zazwyczaj dwa miesiące) satysfakcjonującej odpowiedzi, może ona wnieść sprawę do Trybunału Sprawiedliwości. W omawianym okresie Komisja wystosowała wobec Polski 16 zawiadomień formalnych, 5 uzasadnionych opinii oraz skierowała 3 sprawy do ETS.

Zakres opóźnień implementacyjnych, w latach 2002-2006, pokazuje niniejsza tabela.

Dyrektywa nr	Nazwa	Termin transpozycji	Transpozycja	Czas Zwłoki
2000/46/WE	w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością	27.04.2002	12.09.2002	ok. 4,5 miesiąca
2000/64/WE	zmieniająca dyrektywy ubezpieczeniowe oraz dyrektywę dotyczącą usług inwestycyjnych w odniesieniu do wymiany informacji z państwami trzecimi	17.11.2002	01.05.2004	ok. 17 miesięcy
2001/107/WE 2001/108/WE	dyrektywy zmieniające dyrektywy w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)	13.08.2003	27.05.2004	9 miesięcy
2002/13/WE	dyrektywa zmieniająca dyrektywę w sprawie marginesu wypłacalności wymaganego od zakładów oferujących ubezpieczenia inne niż ubezpieczenie na życie	20.09.2003	1.01.2004	ok. 3 miesiące
2002/47/WE	w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych	27.12.2003	1.05.2004	4 miesiące
Polska członkiem Unii Europejskiej				
2002/87/WE	w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca kilka innych dyrektyw	11.08.2004	15.04.2005	8 miesięcy
2003/6/WE	w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku)	12.10.2004	29.07.2005	9 miesięcy
2003/124/WE (wykonująca 2003/6/WE)	w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku	12.10.2004	24.10.2005	12 miesięcy
2003/125/WE (wykonująca 2003/6/WE)	w zakresie uczciwego przedstawiania zaleceń inwestycyjnych oraz ujawniania konfliktów interesu.			
2004/72/WE (wykonująca 2003/6/WE)	w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do			

	towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach.			
2006/48/WE	w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe	31.12.2006	1.04.2007	3 miesiące
2006/49/WE	w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych			

Źródło: zestawienie własne na podstawie www.ec.europa.eu, www.eur-lex.europa.eu, www.sejm.gov.pl.

Powyższa tabela wskazuje, że interwencje Komisji Europejskiej były uzasadnione.

Po styczniu 2008 r.

Rok 2008 rozpoczął się dla Polski wyjątkowo niekorzystnie, bowiem KE zdecydowała o wniesieniu sprawy do Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości w związku z niewdrożeniem dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych, tzw. „dyrektywy MiFID" i dyrektywy do niej wykonawczej. Pół roku wcześniej KE sporządziła, tzw. uzasadnioną opinię, w której wezwała Polskę do usunięcia naruszenia w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania uzasadnionej opinii. Od tego czasu niejako tradycją się stanie, że kilka miesięcy po ostatecznym terminie transpozycji danej dyrektyw KE pyta Polskę o postępach w jej wdrażaniu. Następnie wystosowuje wezwanie do usunięcia naruszenia prawa. Dalej, formułuje, tzw. uzasadnioną opinię. Po niedługim czasie ponawia uzasadnione opinie. W końcu, KE wnosi skargę do ETS.

Nasilenie środków podjętych przez Komisję Europejską przeciwko Polsce miało miejsce po styczniu 2008 r. Do listopada 2014 r. Komisja Europejska złożyła 28 zawiadomień formalnych, 17 uzasadnionych opinii oraz 6 spraw skierowała do ETS – łącznie Komisja przedsięwzięła 51 środków formalnych przeciwko Polsce. Zakres działań Komisji Europejskiej w latach 2004-2014 pokazuje tabela na końcu materiału. Zarzuty przeciwko Polsce zaczęły pojawiać się rokrocznie i dotyczyły każdego z sektorów regulowanych (banków, ubezpieczeń, obrotu papierami wartościowymi itp.). Czternastomiesięczna zwłoka w implementacji dyrektywy zmieniającej dyrektywę w sprawie marginesu wypłacalności wymaganego od zakładów oferujących ubezpieczenia inne niż ubezpieczenie na życie była, jak widać, pojedynczym epizodem, jeszcze z okresu sprzed akcesyjnego. Średni okres zwłoki wyniósł w tamtym okresie ok. 5,5 miesiąca. Późniejsze lata, po wybuchu kryzysu w 2007-2008 r. przyniosą w tej kwestii diametralne zmiany na gorsze. Po pierwsze, wzrośnie liczba dyrektyw implementowanych ze zwłoką, po drugie, średni czas zwłoki będzie wynosił około 13 miesięcy. Skalę zaniedbań pokazuje poniższa tabela.

Dyrektywa nr	Nazwa	Termin transpozycji	Transpozycja (pełna)	Czas Zwłoki
2004/39/WE	W sprawie rynków instrumentów finansowych („MiFIDI")	31.01.2007	4.09.2008 (21.10.2009)	2 lata
2006/76/WE (wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy MiFIDI)	W odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy („MiFIDII")			
2004/109/WE (zmieniająca jedną dyrektywę)	W sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym	20.01.2007	28.01.2009	2 lata
2005/68/WE (zmieniająca kilka dyrektyw)	W sprawie reasekuracji	10.12.2007	13.02.2009	14 miesięcy
2007/14/WE (szczegółowe przepisy wdrażania niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE)		8.03.2008	5.03.2009	1 rok
2007/16/WE	W sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (UCITS) w zakresie wyjaśnienia niektórych definicji	23.03.2008	3.02.2009	11 miesięcy
2007/44/WE (zmieniająca kilka dyrektyw)	W sprawie zasad proceduralnych i kryteriów ocen stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego	20.03.2009	1.09.2010	17 miesięcy
2007/64/WE (zmieniająca kilka dyrektyw i uchylająca jedną)	W sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego („PSD")	1.11.2009	24.10.2011	23 miesiące
2009/27/WE (zmieniająca niektóre załączniki do jednej z dyrektyw)	W odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem	31.10.2010	29.07.2011	11 miesięcy
2009/44/WE (zmieniająca dwie dyrektywy)	W sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunków papierów wartościowych oraz w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych	30.12.2010	2.03.2012	11 miesięcy
2009/65/WE	W sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe. (UCITS)	30.06.2011	19.04.2013	1 rok 10 miesięcy
2010/43/UE 2010/44/UE	(dyrektywy wykonawcze do dyrektywy 2009/65/WE)			
2009/83/WE (zmieniająca niektóre załączniki do jednej z dyrektyw)		31.10.2010	29.07.2011	9 miesięcy
2009/110/WE (zmieniająca dwie dyrektywy i uchylająca jedną)	W sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością przez instytucje pieniądza elektronicznego	30.04.2011	7.10.2013	29 miesięcy

2009/111/WE (zmieniająca trzy dyrektywy)	W odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej	31.10.2010	9.08.2011	9 miesięcy
2010/73/UE (zmieniająca dwie dyrektywy)	W sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych	1.07.2012	9.04.2013	9 miesięcy
2010/76/UE (zmieniająca dwie dyrektywy)	W zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (tzw. dyrektywa CRD III)	1.01.2011	12.07.2011	12 miesięcy
2010/78/UE (zmieniająca kilka dyrektyw)	W odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru	31.12.2011	11.12.2012	ok. 1 roku
2011/61/UE (zmieniająca kilka dyrektyw i rozporządzeń)	W sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi	22.07.2013	18.11.2013	5 miesięcy

Źródło: zestawienie własne na podstawie informacji uzyskanych z Ministerstwa Finansów oraz protokołów kontroli NIK.

Dyrektywa nr	Nazwa	Termin implementacji	Wpłynięcie do Sejmu RP projektu ustawy implementującej	Rozbieżność wobec terminu implementacji
2000/46/WE	w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością	27.04.2002	22.02.2002	ok. 2 m-c przed terminem
2000/64/WE	zmieniająca dyrektywy ubezpieczeniowe oraz dyrektywę dotyczącą usług inwestycyjnych w odniesieniu do wymiany informacji z państwami trzecimi	17.11.2002	03.11.2003	ok. rok po terminie
2001/107/WE 2001/108/WE	dyrektywy zmieniające dyrektywy w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)	13.08.2003	15.07.2003	ok. 1 m-c przed terminem
2002/13/WE	dyrektywa zmieniająca dyrektywę w sprawie marginesu wypłacalności wymaganego od zakładów oferujących ubezpieczenia inne niż ubezpieczenie na	20.09.2003	Wdrażana rozporządzeniem Ministra Finansów	

	życie			
2002/47/WE	w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych	27.12.2003	18.03.2004	ok. 2 m-ce po terminie
2002/87/WE	w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca kilka innych dyrektyw	11.08.2004	27.09.2004	ok. 1,5 m-ca po terminie
2003/124/WE (wykonująca 2003/6/WE)	w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku	12.10.2004	26.04.2005	ok. 6 m-cy po terminie
2003/125/WE (wykonująca 2003/6/WE)	w zakresie uczciwego przedstawiania zaleceń inwestycyjnych oraz ujawniania konfliktów interesu.	12.10.2004	28.04.2005	
2004/72/WE (wykonująca 2003/6/WE)	w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach.	12.10.2004	26.10.2005	ok. rok po terminie
2006/48/WE	w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe	31.12.2006	12.12.2006	ok. 2 tyg. przed terminem
2006/49/WE	w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych			
2004/39/WE	W sprawie rynków instrumentów finansowych („MiFID I")	31.01.2007	23.05.2007 (V kadencja) 8.11.2007 (VI kadencja)	ok. 4 m-ce po terminie
2006/73/WE	W odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy („MiFID II")			
2004/109/WE	W sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym	20.01.2007	11.04.2007	ok. 3 m-ce po terminie
2005/68/WE	W sprawie reasekuracji	10.12.2007	31.10.2008	ok. 11 m-cy

				po terminie
2007/14/WE	(szczegółowe przepisy wdrażania niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE)	8.03.2008	5.06.2008	ok. 3 m-ce po terminie
2007/16/WE	W sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (UCITS) w zakresie wyjaśnienia niektórych definicji	23.03.2008	27.05.2008	ok. 2 m-ce po terminie
2007/44/WE	W sprawie zasad proceduralnych i kryteriów ocen stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego	20.03.2009	8.03.2010	ok. rok po terminie
2007/64/WE	W sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego („PSD")	1.11.2009	19.05.2011	1,5 roku po terminie
2009/27/WE	W odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem	31.10.2010	14.03.2011	ok. 4,5 m-ca po terminie
2009/44/WE	W sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunków papierów wartościowych oraz w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych	30.12.2010	12.12.2011	ok. rok po terminie
2009/65/WE	W sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe. (UCITS)	30.06.2011	12.09.2012	ok. 15 m-cy po terminie
2010/43/UE 2010/44/UE	(dyrektywy wykonawcze do dyrektywy 2009/65/WE)			
2009/83/WE	(zmieniająca niektóre załączniki do jednej z dyrektyw)	30.10.2010	Wdrażana rozporządzeniem Ministra Finansów	
2009/110/WE	W sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością przez instytucje pieniądza elektronicznego	30.04.2011	17.04.2011	2 lata po terminie
2009/111/WE	W odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej	31.10.2010	15.03.2011	ok. 4,5 m-ca po terminie
2010/73/UE	W sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych	1.01.2011 (31.12.2011)	14.11.2012	ok. 23 m-ce po terminie
2010/76/UE	W zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (tzw. dyrektywa CRD III)	31.12.2011	15.03.2011	ok. 9 m-cy po terminie
2010/78/UE	W odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru	31.12.2011	6.09.2012	ok. 8 m-cy po terminie
2011/61/UE	W sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi	22.07.2013		

Źródło: opracowanie własne na podstawie: www.eur-lex.europa.eu, www.sejm.gov.pl, www.rcl.gov.pl

Dyrektywa nr	Nazwa	Nazwa aktu implementującego	Nr druku
2000/46/WE	w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością	projekt ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych	269
2000/64/WE	zmieniająca dyrektywy ubezpieczeniowe oraz dyrektywę dotyczącą usług inwestycyjnych w odniesieniu do wymiany informacji z państwami trzecimi	projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi	2175
2001/107/WE 2001/108/WE	dyrektywy zmieniające dyrektywy w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)	projekt ustawy o funduszach inwestycyjnych	1773
2002/13/WE	dyrektywa zmieniająca dyrektywę w sprawie	Rozporządzenie Ministra Finansów z 28 listopada 2003	

	marginesu wypłacalności wymaganego od zakładów oferujących ubezpieczenia inne niż ubezpieczenie na życie	w sprawie wyliczania wysokości marginesu wypłacalności oraz minimalnej wysokości kapitału gwarancyjnego dla działów i grup ubezpieczeń	
2002/47/WE	w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych	projekt ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych	2680
2002/87/WE	w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca kilka innych dyrektyw	projekt ustawy o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego	3318
2003/124/WE (wykonująca 2003/6/WE)	w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku	projekt ustawy o obrocie instrumentami finansowymi	3982
2003/125/WE (wykonująca 2003/6/WE)	w zakresie uczciwego przedstawiania zaleceń inwestycyjnych oraz ujawniania konfliktów interesu.		
2004/72/WE (wykonująca 2003/6/WE)	w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach.		
2006/48/WE	w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe	projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe	1240
2006/49/WE	w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych		
2004/39/WE	W sprawie rynków instrumentów finansowych („MiFID I")	projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw (projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.)	1789 (63)
2006/73/WE	W odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tej dyrektywy („MiFID II")		
2004/109/WE	W sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery	projekt ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do	1652

	wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym	zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz o zmianie innych ustaw	
2005/68/WE	W sprawie reasekuracji	projekt ustawy o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej oraz niektórych innych ustaw	1273
2007/14/WE	(szczegółowe przepisy wdrażania niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE)	projekt ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz o zmianie innych ustaw.	63
2007/16/WE	W sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (UCITS) w zakresie wyjaśnienia niektórych definicji	Autopoprawka do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych.	61-A
2007/44/WE	W sprawie zasad proceduralnych i kryteriów ocen stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego	projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe, ustawy o działalności ubezpieczeniowej, ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	2875
2007/64/WE	W sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego („PSD")	projekt ustawy o usługach płatniczych	4217
2009/27/WE	W odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem	projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	3974
2009/44/WE	W sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunków papierów wartościowych oraz w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych	projekt ustawy o zmianie ustawy o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami, ustawy o niektórych zabezpieczeniach finansowych oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze	72
2009/65/WE	W sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne	projekt ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	729

	papiery wartościowe. (UCITS)		
2010/43/UE 2010/44/UE	(dyrektywy wykonawcze do dyrektywy 2009/65/WE)		
2009/83/WE	(zmieniająca niektóre załączniki do jednej z dyrektyw)	Wdrażana rozporządzeniami Ministra Finansów	
2009/110/WE	W sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością przez instytucje pieniądza elektronicznego	projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw	1290
2009/111/WE	W odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej	projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	3974
2010/73/UE	W sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych	projekt ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw	903
2010/76/UE	W zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (tzw. dyrektywa CRD III)	projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo bankowe, ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	3974
2010/78/UE	W odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru	projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw	715
2011/61/UE	W sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi		

Źródło: opracowanie własne na podstawie: www.eur-lex.europa.eu, www.sejm.gov.pl, www.rcl.gov.pl

Badania przeprowadzane przez Najwyższą Izbę Kontroli.

Problem notorycznej przewlekłości w implementowaniu dyrektyw był badany przez Najwyższą Izbę Kontroli. Pierwszą kontrolą został w II poł. 2009 r. objęty proces wdrażania dyrektyw MiFID. Chociaż ogólna ocena przedstawiona przez Izbę co do pracy ówczesnego Ministerstwa Finansów w zakresie zapewnienia stabilności sektora bankowego jest pozytywna, to mimo to Izba postawiła poważne zastrzeżenia co do procesu implementacji powyższych dyrektyw, stwierdzając, że: *„Ministerstwo Finansów nie przygotowało natomiast na czas projektu ustawy o zmianie ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw, której uchwalenie było konieczne*

do terminowego wdrożenia postanowień dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych („MiFID") oraz dyrektywy Komisji Wspólnot Europejskich 206/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającej środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby dyrektywy."

Izba wspomniała również o zwłoce w implementacji przedmiotowego prawa unijnego, w „Wystąpieniu Pokontrolnym" z kontroli przeprowadzonej w okresie 5.08-4.12.2013 r. pod nazwą „Funkcjonowanie systemu ochrony praw klientów podmiotów rynku finansowego", stwierdzając *„(...) NIK wskazywała na opóźnienia w terminowym wdrażaniu postanowień dyrektyw unijnych w 2009 r. w trakcie kontroli działań Ministerstwa Finansów związanych z zapewnieniem stabilności sektora bankowego oraz w 2011 r. w trakcie kontroli działań Ministerstwa związanych z zapewnieniem bezpieczeństwa sektora finansowego. Nieterminowa implementacja postanowień dyrektyw unijnych może skutkować nałożeniem na Polskę sankcji finansowych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W związku z tym działania związane z wdrażaniem postanowień dyrektyw unijnych do prawa krajowego należy podejmować w czasie umożliwiającym terminowe przeprowadzenie procesu legislacyjnego."* Ostatnia uwaga Izby jest dyrektywna wobec całego procesu implementacji prawa unijnego do prawa krajowego. Izba również dostrzegła opóźnienia legislacyjne, dodając jednak, że: *„W działalności Ministerstwa Finansów w przedstawionym wyżej zakresie nie stwierdzono nieprawidłowości obniżających ocenę kontrolowanego obszaru. Najwyższa Izba Kontroli ocenia pozytywnie działania Ministra Finansów związane z wdrażaniem do prawodawstwa krajowego postanowień dyrektyw unijnych regulujących funkcjonowanie rynku finansowego, mimo stwierdzonego opóźnienia we wdrożeniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r."*

Interwencje parlamentarzystów.

Wielokrotnie na problem przewlekłości w transponowaniu prawa unijnego w zakresie rynku finansowego i instytucji finansowych zwracali parlamentarzyści. I tak:

W interpelacji poselskiej z dnia 14 grudnia 2007 r. (nr 326) w sprawie notorycznych opóźnień w pracach legislacyjnych w Ministerstwie Finansów nad projektami aktów prawnych dotyczących funkcjonowania rynku finansowego, pos. Maks Kraczkowski pytał prezesa Rady Ministrów o to:
1. Dlaczego od stycznia 2006 r., tj. od przekazania przez Komisję Nadzoru Finansowego do Ministerstwa Finansów stosownego projektu ustawy implementującego dyrektywę MiFID do krajowego porządku prawnego, dopiero w maju br. projekt tej ustawy został skierowany do Sejmu RP? Co przez ten okres robiło z projektem ustawy - przygotowanym przez KNF - Ministerstwo Finansów?
2. Czy w związku z rażącym opóźnieniem implementowania tej dyrektywy do krajowego porządku prawnego Komisja Europejska już skierowała wniosek o ukaranie Polski znaczną karą finansową przez ETS?
3. Dlaczego również ze znacznym opóźnieniem prowadzone były w Ministerstwie Finansów prace związane z implementowaniem do ustawy - Prawo bankowe postanowień nowej umowy kapitałowej? Czy w tej sprawie również Komisja Europejska wszczęła przeciwko Polsce postępowanie przed ETS, czy też pisemnie zażądała wyjaśnień?
4. Dlaczego ze znacznym opóźnieniem Ministerstwo Finansów skierowało - na początku grudnia br. - do uzgodnień międzyresortowych projekty rozporządzeń ministra finansów: w sprawie szczególnych zasad rachunkowości funduszy inwestycyjnych, w sprawie

szczególnych zasad rachunkowości domów maklerskich i jednostek organizacyjnych banków, w ramach których prowadzona jest działalność maklerska, oraz w sprawie szczególnych zasad rachunkowości zakładów ubezpieczeń? Zgodnie z delegacją ustawową zawartą w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym wskazane rozporządzenia powinny zostać przyjęte w terminie jednego roku od dnia jej wejścia w życie.
5. Czy opróżnione wejście w życie ww. rozporządzeń nie będzie stwarzało niebezpieczeństwa dla prawidłowego funkcjonowania instytucji sektora kapitałowego, ubezpieczeniowego i bankowego oraz dla ich klientów?
6. Czy zamierza Pan Premier zlecić przeprowadzenie w tej sprawie kontroli w Ministerstwie Finansów przez pion kontroli i nadzoru w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów lub przez Najwyższą Izbę Kontroli?

W interpelacji poselskiej z dnia 7 lutego 2008 r. (nr 1198) w sprawie pozwania Rzeczypospolitej Polskiej przez Komisję Europejską do Trybunału Sprawiedliwości UE za niewdrożenie dyrektywy UE dotyczącej funkcjonowania rynku kapitałowego (MiFID), pos. Ryszard Zawadzki pytał ministra gospodarki o to:
1. Kiedy możemy spodziewać się niezbędnych dla tej dyrektywy zmian w ustawie o funduszach inwestycyjnych, ustawie o obrocie instrumentami publicznymi oraz o ofercie publicznej?
2. Jakie sankcje grożą Polsce za nieprzyjęcie zmian w ww. ustawach oraz, co za tym idzie, nieprzyjęcie tej dyrektywy Unii Europejskiej?

W interpelacji poselskiej z dnia 3 grudnia 2008 r. (nr 6868) w sprawie implementacji przez rząd dyrektywy 2007/64/WE Unii Europejskiej dotyczącej usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, pos. Zbigniew Kozak i Leonard Krasulski pytali prezesa Rady Ministrów m.in. o to:
1. Na jakim etapie w chwili obecnej są prowadzone prace legislacyjne przez ministra finansów nad projektem ustawy implementującym dyrektywę UE o usługach płatniczych w ramach rynku wewnętrznego?
2. Kiedy projekt ustawy zostanie skierowany do uzgodnień międzyresortowych, posiedzenie KRM lub RM?
3. Czy rząd lub MF przewiduje - tak jak w przypadku implementacji CRD, MiFID - jakieś opóźnienia?
4. Czy Komisja Europejska monitorowała już w Ministerstwie Finansów stan prac, biorąc pod uwagę niekorzystne dla niej doświadczenia związane z opóźnieniami w pracach implementacyjnych nad CRD i MiFID, przebieg prac legislacyjnych nad ustawą o usługach płatniczych?

W interpelacji poselskiej z dnia 19 stycznia 2010 r. (nr 14104) w sprawie zaległości w implementacji unijnych dyrektyw dotyczących rynku finansowego, grupa posłów pytała ministra finansów o to:
1. Jakie są przyczyny braku terminowej implementacji ww. [10] dyrektyw?
2. Jak Pan Minister ocenia ryzyko związane z brakiem implementacji ww. dyrektyw? W odpowiedzi prosimy o odniesienie się do każdej z powyższych dyrektyw osobno.

W interpelacji poselskiej z dnia 17 lutego 2010 r. (nr 14712) w sprawie zasad wykonywania kontroli resortowej Ministerstwa Finansów nad podległymi instytucjami i organami, grupa posłów pytała prezesa Rady Ministrów m.in. o to:
1. Czy kiedykolwiek i jakiejkolwiek kontroli resortowej lub kontroli wewnętrznej albo zainteresowaniu pani minister, pełnomocnik rządu ds. opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych podlegały nieprawidłowości w

wykonywaniu obowiązków służbowych przez Departament Rozwoju Rynku Finansowego w MF (nadzorowany przez pana Dariusza Daniluka - podsekretarza stanu), który to notorycznie opóźnia się z opracowywaniem krajowych projektów aktów prawych, których terminowe implementowanie jest wymagane postanowieniami Unii Europejskiej i których niewydanie grozi Polsce zastosowaniem wobec niej przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości dotkliwych sankcji finansowych?
2. Czy pani minister, pełnomocnik rządu ds. opracowania programu zapobiegania nieprawidłowościom w instytucjach publicznych osobiście lub poprzez Departament Kontroli i Nadzoru w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów - opłacani ze środków publicznych (podatków) - zamierza w ogóle zająć się ww. sprawą, zlecając wszczęcie stosownego postępowania kontrolnego, podczas którego ustalone zostanie, jakie oraz kiedy akty prawne miały być wydane i dlaczego dopuszczono się zaniedbania wydania ich w określonym terminie lub bezczynności niewydania ich w ogóle (np. w odniesieniu do dyrektywy o usługach płatniczych)?

W interpelacji poselskiej z dnia 9 czerwca 2010 r. (nr 16292) w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez pracowników Ministerstwa Finansów skutkujących złożeniem przeciwko Polsce skargi przez Komisję Europejską do ETS w związku z nietransponowaniem do polskiego systemu prawnego postanowień dyrektywy 2007/44/WE PE i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającej dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego, pos. Zbigniew Kozak i Leonard Krasulski pytali prezesa Rady Ministrów o to:
1. Czy zdaniem ministra sprawiedliwości oraz szefa CBA - w związku z przyczynieniem się przez urzędników Ministerstwa Finansów (podsekretarza stanu i dyrektora departamentu) swoim działaniem do nieprawidłowości i złożenia skargi przeciwko Polsce przez Komisję Europejską do ETS, poprzez nietransponowanie dyrektywy 2007/44/WE w wymaganym terminie do dnia 21 marca 2007 r. - zasadne jest wszczęcie w tej sprawie karnego postępowania przygotowawczego celem ustalenia, czy nie doszło do celowego i świadomego popełnienia czynu, o którym mowa w art. 231 Kodeksu karnego?
2. Czy Pan Premier poza niniejszą interpretacją otrzymał w tej sprawie inne sygnały o wskazanych powyżej nieprawidłowościach w Ministerstwie Finansów?
3. Czy zamierza Pan Premier podjąć w niniejszej sprawie jakiekolwiek decyzje służbowe o charakterze dyscyplinarnym?

W interpelacji poselskiej z dnia 15 grudnia 2010 r. (nr 19736) w sprawie niejasnych zasad współpracy bankowej izby gospodarczej Związku Banków Polskich oraz Fundacji na Rzecz Kredytu Hipotecznego z Departamentem Rozwoju Rynku Finansowego Ministerstwa Finansów, pos. Zbigniew Kozak pytał prezesa Rady Ministrów o to:
1. Jak długo Pan Premier, pani minister Julia Pitera oraz służby kontrolne KPRM będą tolerowały brak implementowania do krajowego porządku prawnego dyrektyw Unii Europejskiej, w wymaganych terminach, przez Ministerstwo Finansów i wskazanych powyżej urzędników?
2. Czy Departament Kontroli i Nadzoru w KPRM prowadził w tym zakresie postępowanie kontrolne? Jakie były jego wyniki?

W interpelacji poselskiej z dnia 25 stycznia 2013 r. (nr 13922) w sprawie ujawnionych w Ministerstwie Finansów w toku kontroli NIK w 2011 r. nieprawidłowości związanych z rażącymi opóźnieniami w implementacji do krajowego porządku prawnego regulacji prawnych UE mających zwiększyć bezpieczeństwo sektora finansowego oraz braku w tym

zakresie nadzoru i kontroli nad tymi patologiami ze strony Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, pos. Leonard Krasulski pytał o to:
1. Jakie jest obecnie stanowisko ministra sprawiedliwości, szefa ABW oraz szefa CBA związane z podniesionymi powyżej, a sygnalizowanymi już wcześniej przeze mnie w interpelacjach poselskich, potwierdzonymi w wystąpieniu pokontrolnym NIK, zagrożeniami dla prawnie chronionych interesów ekonomicznych państwa, związanych z możliwością nałożenia na Polskę, na wniosek Komisji Europejskiej, przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej wielomilionowej kary pieniężnej, wynikającymi z zaniedbań, zaniechań i nieprawidłowości, jakie miały miejsce w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego MF? Czy można je zakwalifikować jako skutkujące odpowiedzialnością, o której mowa w art. 231 § 1 K.K.?
2. Czy dotychczasowe stanowiska ministra sprawiedliwości, szefa ABW oraz szefa CBA niewskazujące dotychczas na zagrożenia i ryzyka w powyższym zakresie, przedstawiane w odpowiedziach na interpelacje poselskie, uległy diametralnej zmianie po dokonaniu stosownych w/w ustaleń kontrolnych przez NIK?
3. Jaka była przyczyna zaniedbań w Departamencie Kontroli i Nadzoru w KPRM związanych z brakiem monitoringu, kontroli (planowanej lub doraźnej) i nadzoru w związku z bezczynnością w wykonywaniu obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych zatrudnionych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego MF, związanych z prowadzeniem prac legislacyjnych mających na celu implementację do krajowego porządku prawnego postanowień zawartych w aktach prawnych w Unii Europejskiej? Czy wyciągnięto w związku z tym wobec winnych konsekwencje służbowe i dyscyplinarne? Jakie?
4. Jaka była przyczyna zaniedbań w Wydziale Audytu Wewnętrznego oraz w Biurze Kontroli Resortowej w MF związanych z brakiem monitoringu, audytu/kontroli (planowanych lub doraźnych) i nadzoru w związku z bezczynnością w wykonywaniu obowiązków przez funkcjonariuszy publicznych zatrudnionych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego MF, związanych z prowadzeniem prac legislacyjnych mających na celu implementację do krajowego porządku prawnego postanowień zawartych w aktach prawnych w Unii Europejskiej? Czy wyciągnięto w związku z tym wobec winnych konsekwencje służbowe i dyscyplinarne? Jakie?
5. Jakie podjęte zostały przez ABW, CBA, Departament Kontroli i Nadzoru w KPRM, Wydział Audytu Wewnętrznego oraz Biuro Kontroli Resortowej MF działania związane z zapobieżeniem powstaniu w przyszłości nieprawidłowości i zaniedbań w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego MF?
6. Dlaczego w 2012 r. oraz w 2013 r. poza tylko jedną zrealizowaną przez Biuro Kontroli Resortowej MF kontrolą planowaną dot. prowadzenia prac nad implementacją do krajowego porządku prawnego postanowień Dyrektywy PSD (dot. usług płatniczych), przeprowadzaną w następstwie wystąpienia pokontrolnego NIK, w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego MF szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, minister finansów lub dyrektor generalna MF nie zlecili przeprowadzenia innych planowanych lub doraźnych postępowań kontrolnych w tej komórce organizacyjnej MF, związanych z ustaleniami kontrolnymi i zaleceniami pokontrolnymi NIK, związanymi z bezczynnością w prowadzeniu prac nad wieloma innymi równie ważnymi projektami aktów prawnych, wynikającymi z Dyrektyw Unii Europejskiej?
7. Czy realizacja w tym zakresie tylko jednej kontroli w 2012 r. w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego dot. przyczyn bezczynności lub opieszałości w prowadzeniu prac legislacyjnych nad projektami aktów prawnych, których implementacja jest wymagana przepisami Unii Europejskiej jest zdaniem szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, ministra finansów oraz dyrektor generalnej MF wystarczającą realizacją wystąpienia pokontrolnego NIK?

Z kolei w zapytaniu poselskim z dnia 22 lutego 2013 r. (nr 3562) w sprawie stanu prac nad aktami prawnymi regulującymi zasady funkcjonowania rynku finansowego w Polsce oraz nadzoru nad nimi przez KPRM, pos. Dariusz Seliga pytał prezesa Rady Ministrów o to:
Iż biorąc pod uwagę dotychczasowe negatywne doświadczenia związane z rażącymi zaniedbaniami ze strony kierownictwa Ministerstwa Finansów oraz kierownictwa Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego zajętego prowadzeniem szkoleń i wykładów oraz dodatkową działalnością w licznych radach nadzorczych spółek z udziałem Skarbu Państwa, które mogły doprowadzić do nałożenia na Polskę wielomilionowych kar finansowych z tytułu nieimplementowania do krajowego porządku prawnego ustawodawstwa Unii Europejskiej, uprzejmie proszę Pana Premiera o szczegółową informację w zakresie związanym z tym:
1. Jaki jest aktualny postęp w opracowywaniu następujących aktów normatywnych? [Chodzi o 28 aktów wykonawczych.]
2. Które z powyższych aktów prawnych nie zostały dotąd wydane w planowanym terminie oraz jaka była tego przyczyna?
3. Czy Biuro Kontroli Resortowej Ministerstwa Finansów, z inicjatywy własnej lub na wniosek nadzorującej je dyrektor generalnej, albo też Departament Kontroli i Nadzoru w KPRM podejmowały w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego działania w drodze kontroli planowanej lub doraźnej albo też postępowania wyjaśniającego w latach 2008-2012 w związku z zaniedbaniami legislacyjnymi mającymi miejsce w tym departamencie oraz podejmowaniem dodatkowego zatrudnienia poza MF m.in. przez obecną naczelnik Wydziału Systemu Bankowego i podległą jej pracownicę w Fundacji na Rzecz Kredytu Finansowego - instytucji zajmującej się m.in. reprezentowaniem sektora bankowego (hipotecznego) w pracach legislacyjnych prowadzonych w Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego (w Wydziale Sektora Bankowego) - i wspólnymi wyjazdami zagranicznymi ww. funkcjonariuszy publicznych z kierownictwem ww. fundacji?
4. Jakich zagadnień konkretnie one dotyczyły (prośba o przekazanie kopii protokołów/notatek z tych kontroli/postępowań wyjaśniających)?

Interesujące zatem byłoby znać opinie organizacji środowiskowych z sektora bankowego na temat powyższych ustaleń naczelnego organu kontroli państwowej oraz nurtujących pytań parlamentarzystów, o ile takowe ustalenia są im znane i mogą wobec nich przedstawić swoje stanowisko, oraz ich ocenę ówczesnej jakości pracy administracji państwowej w zakresie transpozycji dyrektyw unijnych obejmujących sektor finansowy.

Reakcje Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego.

Istotne może się okazać pozyskanie z Ministerstwa Finansów informacji o podjętych przez organ działaniach przeciwdziałających w przyszłości nie przygotowywanie na czas projektów ustaw regulujących rynek finansowy.

Przygotowując pewien materiał prasowy, który ostatecznie się nie ukazał, w odpowiedzi na powyższe pojawiło się stanowisko podpisane przez dyrektora Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego, zawierające zbliżoną do powyższej chronologię wydarzeń związanych z implementacją dyrektyw MiFID oraz komentarz, że: *„(...) Z przedstawionej chronologii zdarzeń jednoznacznie wynika, że opóźnienia we wdrażaniu do polskiego systemu prawnego dyrektyw MiFID wynikały ze względów proceduralnych pozostających poza zakresem Ministerstwa Finansów, wobec czego w oparciu o zaistniałą sytuację trudnym byłoby na poziomie Resortu podejmowanie działań przeciwdziałających w przyszłości opóźnieniom implementacyjnym."* Konfrontujące z tym stanowiskiem są zeznania byłego ministra finansów, Stanisława Kluzy, złożone w toku kontroli przeprowadzonej przez NIK w 2009 r., z których wynikało, że: *„... ze względu na charakter*

dyrektyw MiFID i znaczenie dla rynku finansowego sprawa ich implementacji do prawa krajowego potraktowana została priorytetowo." Skąd zatem pogląd dyrektora Departamentu FN, iż „(...) *w oparciu o zaistniałą sytuację trudnym byłoby na poziomie Resortu podejmowanie działań przeciwdziałających w przyszłości opóźnieniom implementacyjnym."*? Wydaje się, że odpowiedź na to pytanie, abstrahując od szeregu innych okoliczności (jak np. stopień skomplikowania wdrażanych regulacji, ich pionierski charakter, ilość uwag, autopoprawek i opinii, ilość podmiotów zaangażowanych, ilość aktów wykonawczych itd.) może zawierać się w sformułowaniu użytym (trzy lata później po kontroli przeprowadzonej i zainicjowanej przez NIK w 2009 r.) przez dyrektora departamentu, że: *„Wdrożenie specjalnej procedury dedykowanej sytuacjom przeciwdziałania istotnym opóźnieniom w implementacji prawa UE, w sytuacji braków kadrowych w Departamencie... odniosłoby efekt przeciwny."* Chociaż odpowiedź ta została udzielona na okoliczność wewnątrzresortowej kontroli implementacji dyrektywy PSD, to w wielu aspektach jest używana jako argument wyjaśniający przyczyny zwłoki w implementowaniu norm unijnych.

Wobec powyższego można mniemać, że kadry są niezwykle istotnym elementem. Dlaczego? Odpowiedź na to pytanie jest zawarta w wyjaśnieniach dyrektora Piotra Piłata, złożonych w 2009 r., stwierdzającego, że: *„... prace nad projektem ustawy... mogły być prowadzone bardziej intensywnie, ale zwrócił uwagę na fakt, że procedurze legislacyjnej podlegał pakiet trzech bardzo obszernych aktów prawnych, transponujących zapisy kilku kluczowych dyrektyw UE (m.in. MiFID, Capital Requirements Directive i Takeover Bids Directive), a w tym czasie Kierownictwo Departamentu koncentrowało się raczej na pracach nad ustawą o nadzorze nad rynkiem finansowym oraz planowało zmianę struktury departamentu."* W związku z tym podobnie, jak poprzednio, warto by wiedzieć, jak należałoby rozumieć sformułowanie „mogły być prowadzone bardziej intensywniej"? Jaki był w tym udział samego Departamentu FN? Jak równie, na czym polegało i jak wyglądała planowana zmiana struktury departamentu?

Wszędzie jednak, w dokumentach kontrolnych, wyjaśnieniach, stanowiskach przejawia się problem niedostatku i rotacji kadr w tym tak ważnym dla procesu transpozycji prawa unijnego departamencie. Należy zatem je zatem zacytować.

W toku bowiem kontroli przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli w okresie od 1 lipca do 31 grudnia 2009 r. („Realizacja zadań związanych z zapewnieniem stabilności sektora bankowego", sygn.: KBF-410-20-00/2009) składający zeznania dyrektor tego departamentu, Piotr Piłat, wskazywał na *„dosyć trudną operację* [polegająca na transpozycji równoległej kilku innych dyrektyw o zbliżonym terminie transpozycji] *do przeprowadzenia przy ograniczonych zasobach kadrowych Departamentu w części odpowiadającej za rynek kapitałowy"*

W toku kontroli następczej przeprowadzonej przez naczelny organ kontroli państwowej w okresie od 18 lipca do 2 grudnia 2011 r., („Działania instytucji państwowych na rzecz stabilności sektora finansowego", sygn.: KBF-4101-05-00/2011) pojawiają się sformułowania, że cyt. *„W piśmie z dnia 14 listopada 2011 r. Z-ca Dyrektora Departamentu FN, p. Sebastian Skuza wyjaśnił, że opóźnienia w podjęciu prac nad projektami ustaw wdrażających postanowienia dyrektyw: 2007/64/WE, 2009/44/WE i 2009/110/WE wynikały z ograniczonych zasobów kadrowych, Departamentu i faktu, że do lipca 2009 r. nie było w Departamencie wyodrębnionej komórki specjalizującej się w zagadnieniach usług płatniczych.... (...) Z-ca Dyrektora Departamentu FN wyjaśnił w ww. piśmie, że główną przyczyną opóźnień w podjęciu prac na projektami ustaw wdrażających postanowienia dyrektyw: 2009/27/WE, 2010/76/WE, 2010/78/UE i 2007/44/WE, były niewystarczające zasoby kadrowe Wydziału Nadzoru i Wymogów Kapitałowych."*

W dostępnej w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej notatce służbowej z dnia 19 stycznia 2010 (sygn.: FN/FN-7/0310/1/BLG/10/46) dla kierownictwa Ministerstwa Finansów w sprawie rozstrzygnięcia rozbieżności po uzgodnieniach międzyresortowych i

konsultacjach społecznych projektu ustawy o usługach płatniczych implementujących dyrektywę 2007/64/WE w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego (*Payment Services Directive (PSD)* oraz podjęcia decyzji dotyczących innych kwestii związanych z tym problemem, dyrektor Departamentu FN pisze m.in., że: *„Termin implementacji Dyrektywy PSD to 1 listopada 2009 r. Na opóźnienie transpozycji wpłynęły: ... trudna sytuacja kadrowa departamentu FN."*

W ustaleniach z postępowania kontrolnego („Wystąpienia pokontrolne", Biuro Kontroli Resortowej MF, 27 czerwiec 2012 r., sygn.: BKRI/0812/2-13/57/BSW,AUD/2012) znalazła się treść pisma z dnia 10 listopada 2011 r. (sygn.: FN-7/9003/12-1/BLG/ACQ/10/UE-2209/2010) Dariusza Daniluka, podsekretarza stanu w MF, skierowanego do Jacka Dominika, podsekretarza stanu w MF, który odnosząc się do kwestii opóźnień w implementacji przez Polskę dyrektyw poinformował, że cyt. *„Departamenty podległe mają pełną świadomość konieczności priorytetowego traktowania projektów aktów prawnych związanych z implementacją prawa Unii Europejskiej. Występujące opóźnienia w pracach implementacyjnych wynikają zarówno z przyczyn obiektywnych (związanych m.in. z uczestnictwa w procesie legislacyjnym dużej grupy podmiotów zewnętrznych w stosunku do Ministerstwa Finansów), jak też z ograniczonych zasobów kadrowych Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego, co było wielokrotnie sygnalizowane w odrębnym trybie."*

Z kolei, Minister Finansów w piśmie ze stycznia 2012 r. (sygn: FN-2/701/2-1/KKK/BMI9-19356/2011) do wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, zapewniał m.in., że: *„(...) W celu terminowego wdrażania postanowień dyrektyw unijnych, regulujących funkcjonowanie rynków finansowych Ministerstwo Finansów zintensyfikowało procesy rekrutacyjne i w celu uzupełnienia zasobu kadrowego Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego. Należy jednak zwrócić uwagę na ograniczone możliwości oferowania przez Ministerstwo Finansów warunków płacowych zbliżonych do tych, które w instytucjach sektora finansowego zapewniane są specjalistom posiadającym wieloletnie doświadczenie i szeroką wiedzę w obszarze rynków finansowych."*

Kadry – kluczowym czynnikiem.

Jest zatem zrozumiałe, że stanowisko Ministra Finansów wyrażone w piśmie do wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli może być niepokojące szczególnie, że problem wynagrodzeń w służbie cywilnej został naukowo zdiagnozowany już w 2008 w opracowaniu (wykonanym na zamówienie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów) pracownika naukowego Szkoły Głównej Handlowej, dr Tomasza Rostkowskiego, pt. „Wartościowanie stanowisk pracy, a system wynagrodzeń zasadniczych w korpusie służby cywilnej". W nim to znajdują się następujące uwagi, zapewne znane Ministerstwu Finansów, iż cyt. *„Zwykle rynek pracy docenia wyższe kompetencje, a pracownicy posiadający je mogą spodziewać się lepszych ofert pracy, niż pracownicy nie posiadający cennych kompetencji. W związku z tym, dodatkowe 'premiowanie' pracowników zajmujących najbardziej wartościowe stanowiska wydaje się wielu osobom niewłaściwe. Przyjęcie takiej polityki jest jednak koniecznością, gdy Urząd rzeczywiście chce realizować podstawowe zadanie systemu wynagradzania, czyli utrzymać najcenniejszych pracowników i motywować innych do rozwoju (coraz korzystniejsze oferty wobec ofert rynkowych, to coraz silniejsze motywowanie pracowników zarówno do rozwoju, jak do pozostania w organizacji). Przyjęcie odwrotnej polityki spowoduje, że w Urzędzie pracować będzie wiele nie w pełni kompetentnych osób, które nie będą miały wysokiej motywacji do rozwoju kompetencji, a ponadto nie będą miały od kogo ich pozyskać, gdyż najcenniejsi i najbardziej kompetentni pracownicy odejdą do tych organizacji, które prowadzą politykę wynagradzania zgodną z sugestią autora zawartą powyżej. Decyzja o zmianie pracy jest decyzją ryzykowną. Jeśli pracownik podejmuje*

decyzję o zmianie pracy w związku z niewielkim, kilku-, czy kilkunastoprocentowym wzrostem wynagrodzenia zasadniczego, zwykle oznacza to, że poza wysokością wynagrodzeń zmotywowały go do tego inne względy, jak: wyższe bezpieczeństwo zatrudnienia, lepsze możliwości rozwoju, zła atmosfera w pracy u obecnego pracodawcy, możliwość lepszego wykorzystania własnych kompetencji zawodowych itp. Podsumowując, jedynie polityka wynagradzania, która pozwala na oferowanie najcenniejszym pracownikom wynagrodzeń wyższych nie tylko kwotowo, ale także procentowo wobec praktyk rynkowych, jest polityką skuteczną w długim okresie. Polityka wynagradzania oparta na zasadzie 'wszyscy musimy zarabiać tyle samo' prowadzi do: - odchodzenia najcenniejszych pracowników (gdzie indziej docenią moje kompetencje!), - niskiej motywacji do rozwoju zawodowego (nie opłaca się uczyć i brać na siebie dodatkowych obowiązków!), - małych możliwości rozwoju (nie ma się od kogo uczyć!) i w konsekwencji do świadczenia usług o coraz gorszej jakości."

Na powyższą rotację kadr zwrócił uwagę podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów, Ludwik Kotecki, odpowiadając w dniu 22 lipca 2011 r. na interpelację poselską (nr 23248) w sprawie pozornych działań podejmowanych przez podległych ministrów związanych z redukcją zatrudnienia i jednoczesnych zatrudnianiem pracowników, stwierdzając cyt. „*...w przypadku Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego (FN), który zajmuje się wyjątkowo trudnym i szerokim obszarem merytorycznymi. W szczególności odpowiada za prowadzenie prac w zakresie polityki rozwoju rynku finansowego czy przygotowywanie regulacji prawnych dotyczących funkcjonowania poszczególnych jego sektorów. Od lat zatrudnienie w ww. departamencie pozostaje na podobnym poziomie, natomiast ze względu na stosunkowo dużą rotację pracowników konieczne jest uzupełnianie składu osobowego.*" Jak duża jest to skala rotacji?

Z danych uzyskanych z Ministerstwa Finansów, na dzień 31.12.2008 r. na 45 zatrudnionych w departamencie, 11 osób odeszło w 2008 r. Wskaźnik rotacji wynosił ok. 24 proc. Na dzień 31.12.2009 r., na 43 zatrudnionych, 8 osób odeszło w 2009 r., wskaźnik rotacji wynosił ok. 17 proc. Na dzień 31.12.2010 r. na 51 zatrudnionych, 2 osoby odeszły w 2010 r., wskaźnik rotacji wyniósł ok. 4 proc. Na dzień 31.12.2011 r. na 48 osób zatrudnionych, 11 osób odeszło w 2011 r., wskaźnik rotacji wyniósł ok. 23 proc. Na dzień 31.12.2012 r. na 53 zatrudnionych, 7 osób odeszło w 2012 r., wskaźnik rotacji wyniósł ok. `13 proc. Na dzień 31.12.2013 r. na 47 zatrudnionych, 7 osób odeszło. W 2013 r., wskaźnik rotacji wyniósł ok. 18 proc. Ogólnie średni wskaźnik rotacji w latach 2008-2013 w tym departamencie wyniósł ok. 15 proc., co na tle ok. 8 proc. w tym samym okresie w całym Ministerstwie Finansów, potwierdza tezy wiceministra finansów o dużej rotacji kadr w tym departamencie, wskazując na ukryte w nim problemy.

Struktura kierownicza w tym departamencie również w latach 2007-2013 wydaje się jednak względnie stała. I tak na stanowiskach dyrektora Departamentu i jego zastępców kształtowała się ona następująco (pismo z dnia 12 czerwca 2013 r., będące odpowiedzią na wniosek o dostęp do informacji publicznej, sygn.: FN/FN4/016/KPA/5-3/2013/MF-RWPD-49825/2013/RD-57813/2013):

Na dzień 1 stycznia 2007 r.
Dyrektor – Arkadiusz Huzarek,
Zastępca Dyrektora – Piotr Piłat,
Zastępca Dyrektora – Dorota Piwońska,
Zastępca Dyrektora – Katarzyna Przewalska,
Zastępca Dyrektora – Katarzyna Dziamała-Rzucidło

Na dzień 31 grudnia 2007 r.
Dyrektor – Piotr Piłat
Zastępca Dyrektora – Aleksandra Hanzel,

Zastępca Dyrektora – Sebastian Skuza,
Zastępca Dyrektora – Piotr Koziński

Na dzień 31 grudnia 2008 r.
Dyrektor – Piotr Piłat
Zastępca Dyrektora – Katarzyna Przewalska
Zastępca Dyrektora – Sebastian Skuza,
Zastępca Dyrektora – Piotr Koziński

Na dzień 31 grudnia 2009 r., 31 grudnia 2010 oraz 31 grudnia 2012 r. – skład taki sam, jak na dzień 31 grudnia 2008. Na dzień 31 grudnia 2012: - Dyrektor – Piotr Piłat; Zastępca Dyrektora – Katarzyna Przewalska; Zastępca Dyrektora – Piotr Koziński. Stosunek pracy z Sebastianem Skuzą został rozwiązany pod koniec 2012 r.

Z kolei na stanowiskach naczelników wydziałów w latach 2007-2013 zatrudnione były następujące osoby:

Na dzień 1 stycznia 2007 r: Michał Baj, Aleksandra Hanzel, Magdalena Kąkol, Kopera Krzysztof (starszy specjalista – p.o. naczelnika), Aneta Nowak, Beata Sax (główny specjalista – p.o. naczelnika wydziału), Halina Wesołowska oraz Jacek Zieliński.

Na dzień 31 grudnia 2007 r.: Aleksandra Hanzel (urlop bezpłatny), Kopera Krzysztof, Koziński Piotr (urlop bezpłatny), Tomasz Krawczyk, Anna Lekston, Halina Wesołowska oraz Jacek Zieliński.

Na dzień 31 grudnia 2008 r.: Andrzej Grzegorczyk (główny specjalista – p.o. naczelnika wydziału), Aleksandra Hanzel (urlop bezpłatny), Krzysztof Kopera, Piotr Koziński (urlop bezpłatny), Tomasz Krawczyk, Anna Lekston, Halina Wesołowska oraz Jacek Zieliński.

Na dzień 31 grudnia 2009 r.: Krzysztof Budzich, Adrian Chybała (starszy specjalista – p.o. naczelnika wydziału), Krzysztof Kopera, Tomasz Krawczyk, Patrycja Słoma (starszy specjalista – p.o. naczelnika wydziału), Halina Wesołowska oraz Jacek Zieliński.

Na dzień 31 grudnia 2010 r.: Krzysztof Budzich, Adrian Chybała, (starszy specjalista – p.o. naczelnika wydziału), Krzysztof Kopera, Tomasz Krawczyk, Patrycja Słoma (starszy specjalista – p.o. naczelnika wydziału), Halina Wesołowska oraz Jacek Zieliński.

Na dzień 31 grudnia 2011 r.: Krzysztof Budzich, Adrian Chybała (starszy specjalista – p.o. naczelnika wydziału), Krzysztof Kopera, Piotr Radziszewski, Patrycja Słoma, Halina Wesołowska oraz Jacek Zieliński.

Na dzień 31 grudnia 2012 r.: Krzysztof Budzich, Robert Kołakowski, Krzysztof Kopera, Piotr Radziszewski, Patrycja Słoma, Halina Wesołowska oraz Jacek Zieliński.

Problem rotacji kadr w tym departamencie jest tak ważny, że w „Planie pracy Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego (FN) na rok 2013" znalazły się zidentyfikowane ryzyka dla realizacji danych celów (ich opis uwzględnia zarówno przyczyny jak i skutki), jak również prawdopodobieństwo wystąpienia tych ryzyk i ich ocena. Praktycznie przy każdym celu oraz zadaniu występuje bądź to średnie bądź wysokie ryzyko związane z niskimi wynagrodzeniami, spowodowane wewnętrzną polityką MF, skutkujące obniżeniem/spadkiem motywacji do optymalnie skutecznego działania i fluktuacją wykwalifikowanych kadr w departamencie. Prawdopodobieństwo wystąpienia tej kategorii ryzyka zostało oszacowane w różnych konfiguracjach na poziomie średnim bądź

najwyższym. Jednym z podejmowanych działań w odpowiedzi na ryzyko zostało zaplanowane zasilenie kadrowe oraz prorozwojowa polityka kadrowa sprzyjająca podołaniu konkurencji ze strony sektora finansowego (niezależne od departamentu). W związku ministerstwo zostało poproszone o informację na temat podejmowanych (względnie, podjętych) działaniach w 2013 r. przeciwdziałających fluktuacji kadr w tym departamencie, w tym również odnoszących się do podniesienia konkurencyjności wynagrodzeń względem sektora finansowego oraz w czym objawiało się (objawia) zagrożenie w postaci: „obniżenia/spadku motywacji do optymalnego skutecznego działania", jak długo (jeśli w ogóle) to zjawisko jest w departamencie obserwowane oraz jakie kroki zostały podjęte w 2013 r., jak również zaplanowane na kolejne lata, by temu przeciwdziałać. Na oba pytania odpowiedzi były następujące: *„Z uwagi na fakt, że polityka kadrowa i polityka w zakresie wynagrodzeń w resorcie finansów nie leży w zakresie jednej, poszczególnej komórki organizacyjnej Ministerstwa Finansów, Kierownictwo Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego (FN) podejmuje na bieżąco szereg innych działań, w tym optymalnych rozwiązań w zakresie: organizacji pracy (optymalizacja podziału zadań stosownie do kwalifikacji i doświadczenia pracowników, z uwzględnieniem możliwości rozwoju osobistego i ilości prowadzonych spraw; określanie jasnych wymogów, co do zasad wykonywania zadań przez pracowników; jasne zasady oceny wykonania zadań przez pracowników i komórki organizacyjne departamentu oraz ich wkładu w pracę departamentu) i możliwości rozwoju osobistego pracowników (motywowanie do regularnego udziału w szkoleniach merytorycznych; seminariach i konferencjach; podejmowania studiów podyplomowych; korzystania z zasobów literatury fachowej, w tym w języku angielskim). Powyższe działania są na bieżąco dostosowywane do charakteru zadań, jakie są stawiane przed Departamentem FN. Niezależnie od powyższego należy wskazać, iż sektor komercyjny (w tym sektor finansowy) jest i będzie daleko bardziej konkurencyjny w zakresie wysokości wynagrodzeń niż wynagrodzenia administracji publicznej, na co Departament FN nie ma jakiegokolwiek wpływu. Zawarta w Planie Działalności Departamentu FN na rok 2013 informacja, na którą Pan się powołuje, została określona w odniesieniu do okresu poprzedzającego przygotowanie i przyjęcie powyższego Planu (tj.: okresu do końca grudnia 2012r.), i ma charakter potencjalny (może wystąpić). Niemniej jednak należy zaznaczyć, iż na spadek motywacji do optymalnego działania wpływa nie tylko niskie wynagrodzenie, ale również inne wymagania, w tym ilość i charakter wykonywanych zadań, odpowiedzialność, presja czasu, osobiste plany i wizje rozwoju profesjonalnego poszczególnych pracowników, na które Kierownictwo Departamentu również nie ma wpływu."*

Warte zaznaczenia jest to, że „spadek motywacji do optymalnego działania" odbijać się może negatywnie na jakości tworzonego prawa i jego merytoryczne dopracowanie. Echo tego można znaleźć w piśmie Rządowego Centrum Legislacji (z dnia 15 marca 2011 r., sygn: RCL-10-218/09) wprost do dyrektora Departamentu FN, w którym pojawiły się następujące zastrzeżenia, cyt. *„W nawiązaniu do przekazanego projektu ustawy o usługach płatniczych, uwzględniającego ustalenia Komisji Prawniczej, która odbyła się w dniach 19-24 stycznia 2011 r., uprzejmie informuję, że w przekazanym projekcie oprócz korekt legislacyjnych wprowadzono także zmiany o charakterze merytorycznym, zatem zasadne jest wskazanie tych zmian przy kierowaniu ww. projektu na posiedzenie Rady Ministrów. Należy podkreślić, że opracowaniu pod względem legislacyjnym powinien podlegać tekst projektu przyjęty przez Komitet Rady Ministrów i uwzględniający zalecenia tego Komitetu, a będący przedmiotem prac Komisji Prawniczej. Wprowadzanie na obecnym etapie prac nad projektem kolejnych zmian merytorycznych, w tym zmian nie będących nawet przedmiotem dyskusji w czasie posiedzenia Komisji Prawniczej oraz Komitetu Rady Ministrów prowadzi do istotnego wydłużenia oceny legislacyjnej projektu, uniemożliwiając zamknięcie tego etapu prac na projektem. Należy też zauważyć, że w przypadku wprowadzenia znacznej liczby takich zmian – świadczy o merytorycznym niedopracowaniu projektu – konieczne może być rozważenie cofnięcia projektu na wcześniejszy etap prac."*

Zarzut RCL, skierowany bezpośrednio do odpowiedzialnego za projekt departamentu w Ministerstwie Finansów, o „merytorycznym niedopracowaniu projektu" odnosić się może w ogóle do merytorycznej jakości procedowanej legislacji i może być (o ile nie jest) pochodną stanu opisywanego przez Ministra Finansów w ww. piśmie do wiceprezesa NIK o tym, że organ nie jest w stanie zapewnić warunków płacowych, które w instytucjach sektora finansowego zapewniane są specjalistom posiadającym wieloletnie doświadczenie i szeroką wiedzę w obszarze rynków finansowych. Należy zaznaczyć, że m.in. wskutek wadliwej implementacji niektórych dyrektyw (z zakresu rynku i instytucji finansowych) wobec Polski były podejmowane przez Komisję Europejską stosowne kroki prawne.

Nie można także wykluczyć, że merytoryczny i kompetencyjny potencjał kadr zatrudnionych w Departamencie FN jest jednak niezadowalający, co korespondować może z odpowiedzią na jedną z powyższych interpelacji poselskich udzieloną w dniu 25 stycznia 2011 r. przez sekretarza stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Julię Piterę, iż cyt. *„(...) Odpowiadając na pytanie pana posła dotyczące stanu kadrowego Departamentu Rozwoju Rynku Finansowego oraz doświadczenia zawodowego zatrudnionych w departamencie osób, przedstawiam poniższe wyjaśnienia. W Departamencie Rozwoju Rynku Finansowego wg stanu na dzień 17 stycznia 2011 r. zatrudnione są 52 osoby (z czego 2 przebywają na urlopach bezpłatnych). Wśród pracowników: 18 osób posiada staż pracy dłuższy niż 5 lat (w tym 12 osób posiada staż pracy dłuższy niż 10 lat), 18 osób posiada staż pracy z przedziału 1 rok - 5 lat, 16 osób posiada staż pracy krótszy niż 1 rok. 12 osób posiada doświadczenie w instytucjach sektora finansowego. Doświadczenie zawodowe pracowników wynika jednak przede wszystkim z prowadzenia projektów legislacyjnych, uzyskanych kwalifikacji profesjonalnych oraz doświadczenia zdobytego podczas negocjacji na poziomie komitetów i grup roboczych Rady i Komisji Europejskiej.* Powyższe wyliczenia minister wskazują, że blisko 65 proc. ówczesnego stanu osobowego ww. departamentu legitymowało się doświadczeniem zawodowym krótszym niż 5 lat, z kolei, niewiele ponad 1/5 z zatrudnionych znała problematykę instytucji sektora finansowego, będąc w nich wcześniej zatrudniona.

Pewnym echem zarzutu stawianego przez RCL wobec merytorycznego niedopracowania projektów regulacji obejmujących rynek finansowy może być również stanowisko Związku Przedsiębiorców i Pracodawców, z dnia 17 września 2013 r., skierowane do podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów w ramach konsultacji nad projektem założeń projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, ustawy – Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, będące odpowiedzią na pismo z dnia 27 sierpnia 2013 r. (sygn.: FN/FN1/0301/U-POZ/7/OLT/RD-88221/2013), wobec propozycji ustalenia limitu kosztów całkowitych kredytu udzielanego przez firmy pożyczkowe: *„Ze zrozumieniem przyjęliśmy stanowisko Ministerstwa Finansów o wycofaniu się z konstrukcji limitu Rzeczywistej Rocznej Stopy Procentowej (RRSO). Ponieważ, co słusznie zauważono w założeniach do projektu ustawy, jest to narzędzie służące tylko porównywaniu pożyczek (kredytów konsumenckich), na dodatek w długim, minimum rocznym terminie. Dla innych, krótkoterminowych pożyczek coraz popularniejszych na polskim rynku nie sprawdza się, wypaczając odbiór informacji przez konsumenta. Wartość RRSO nie oddaje w żaden sposób prawdziwych kosztów kredytu. Jednak trudno zgodzić się z Ministerstwem Finansów co do wprowadzania limitu kosztów całkowitych. Naturalnie, zrozumiała jest troska o ochronę konsumentów przez Państwo. Ale brak jest dowodów na to, ze limity cenowe w jakikolwiek sposób tę ochronę zwiększają. (...) Proponowany przez Ministerstwo Finansów pułap maksymalnych kosztów udzielonego kredytu na poziomie 30 % nie ma żadnego uzasadnienia merytorycznego, ani nie jest poprzedzony żadną analizą (o czym nawet wspomina autor projektu). Nie ma więc najmniejszych podstaw aby*

jakikolwiek limit w tym zakresie został wprowadzony. Wprowadzenie limitu skutkować będzie powiększeniem się szarej strefy i wypchnięciem do niej konsumentów." Zacytowane stanowisko ZPP sugeruje, że powyższy projekt został także merytorycznie niedopracowany, co per saldo skutkować może powstaniu szkód finansowych i powiększeniu się szarej strefy. Trzeba mieć to szczególnie na względzie, wziąwszy pod uwagę pojawiające się piętrzące się problemy i zarzuty wobec regulatora w związku z kryzysem walutowo-kredytowym, który ujawnił się po 15 stycznia br. Z krytycznymi uwagami do projektu ww. regulacji współbrzmią inne opinie, jak np.: opinia dr Mirosława Bieszkiego z 17 września 2013 r. przedstawiona przy stanowisku Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce (pismo z dnia 18 września 2013 r., l.dz. 18/09/2013) bądź stanowisko Związku Firm Pożyczkowych (pismo z dnia 18 września 2013 r., sygn.: ZFP/180913/A). Ze zrozumiałych względów instytucje i organa publiczne prezentowały odmienne stanowiska wskazujące na słuszność proponowanych rozwiązań legislacyjnych, jednak jak można przypuszczać miało to związek, z tzw. „bezpieczeństwem regulacyjnym" i odmienną optyką patrzenia na zjawiska i zdarzenia rynkowe. Pewne światło na możliwe problemy kompetencyjne w tym departamencie rzucać może również wypowiedź (udzielona portalowi biznes.newseria.pl, „Ministerstwo Finansów chce uregulować rynek firm pożyczkowych. Nie wie jednak jak zmiany wpłyną na branżę", 15.11.2013) zastępcy w nim dyrektora, Agnieszki Wachnickiej, która pytana o to, jak poziom maksymalnego kosztu kredytu wpłynąłby na finanse firm pożyczkowych i ile z nich wypadłoby z rynku po jego wprowadzeniu, odpowiada, że *„W tej chwili rozmawiamy z uczestnikami rynku, będziemy na pewno prosić ich, aby takie analizy dla nas przeprowadzili, żeby nie wyeliminować działalności niektórych podmiotów z rynku."* Ważne wydaje się ustalenie tego, dlaczego reprezentant Ministerstwa Finansów oczekuje od uczestników rynku przygotowania stosownych analiz, skoro właśnie ci uczestnicy zarzucali resortowi finansów brak jakichkolwiek analiz uzasadniających proponowane rozstrzygnięcia legislacyjne. Czy jest zatem możliwe, by resort finansów nie dysponował właściwym kompetencyjnym i merytorycznym zapleczem kadrowym i analitycznym, zdolnym do przeprowadzania skomplikowanych analiz zdarzeń rynkowych i ekstrapolowania na nie projektowanych rozwiązań regulacyjnych? Jak w związku z tym koresponduje poniższe zestawienie:

Rok	Łączna wysokość przyznanych nagród	Łączna wysokość Przyznanych premii uznaniowych
2013	433 232,24 zł	1 860,3 zł/
2014 (do 23.10.2014)	282 151,00 zł	0

Źródło: Pismo (z dnia 23 grudnia 2014 r., sygn.: FN/FN4/016/5/KPA/2014/RD-119148) Z-cy Dyrektora do autora niniejszego dokumentu, będące odpowiedzią na wniosek o dostęp do informacji publicznej.

Co po przedostatniej kontroli NIK?

Przedostatnia, przeprowadzona w 2011 r. (KBF-4101-05-00/2011 Nr ewid. 17/2012/P11025/KBF), tematyczna kontrola, w Ministerstwie Finansów zawierała następujące uwagi: *„... istnieje jednak potrzeba poprawy terminowości wdrażania przez Ministra Finansów postanowień dyrektyw unijnych do prawa krajowego, w szczególności w zakresie regulacji wprowadzających rozwiązania mające zwiększać mobilność i bezpieczeństwo funkcjonowania rynków finansowych."*

Mając na względzie tak ujęte wskazania poniższa tabela pokazuje stopień zastosowania się do nich przez organ, wobec którego zostały one sformułowane.

Dyrektywa	Projekt aktu implementującego	Termin Implementacji	Stan na dzień implementacji	Stan na 15.09.2015
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywę 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Dz. Urz. UE L 267 z 10.10.2009)	UC4 projekt ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw	30.04.2011	I projekt ustawy 23.01.2012	Ustawa weszła w życie 7.10.2013
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)	UC5 Projekt ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym	30.06.2011	I projekt ustawy 20.06.2011	Ustawa weszła w życie 1.02.2013
dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do	UC29 Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.	31.12.2011	22.12.2011 r. skierowanie projektu do uzgodnień międzyresortowych	Ustawa weszła w życie 26.12.2012

uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (tzw. Dyrektywa „Omnibus") oraz w związku z utworzeniem z dniem 1 stycznia 2011 r. trzech Europejskich Urzędów Nadzoru (EBA, ESMA, EIOPA).				
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/73/UE z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniającej dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym.	UC 58 Projekt ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych.	1.07.2012	Nowa wersja projektu ustawy przekazana w dniu 29.06.2012 do ponownych konsultacji międzyresortowych/ społecznych	Ustawa weszła w życie 23.04.2013
Dyrektywa Parlamentu i Rady 2011/89/EU z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zmiany	UC 78 Projekt ustawy o zmianie ustawy o nadzorze uzupełniającym nad	10.06.2013 (22.07.2013)	Projekt z dnia 28 czerwca 2013 r. przekazany w dniu 7 sierpnia 2013 r. do Stałego	Ustawa weszła w życie 23.05.2014

dyrektywy 98/78/EC, 2006/48/EC i 2009/138/EC w odniesieniu do dodatkowego nadzoru nad podmiotami finansowymi konglomeratu finansowego	instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracyjnymi i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego oraz niektórych innych ustaw		Komitetu Rady Ministrów	
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE	UC 102 Projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw. oraz UC 128 Projekt ustawy o nadzorze makroostrożnościowym nad systemem finansowym	31.12.2013	I projekt ustawy 16.04.2014	Przed podpisem Prezydenta
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego	UC 109 Projekt ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi oraz niektórych innych ustaw.	25.03.2012 (1.11.2012)	?	Ustawa weszła w życie 30.01.2015
Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012	UC 113 Projekt ustawy o zmianie ustawy o bankach spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających oraz ustawy – Prawo bankowe	1.01.2014 (31.12.2014)	I projekt ustawy z dnia 19.02.2014	Ustawa weszła w życie 13.09.2015
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/50/UE z dnia 22 października 2013 r. zmieniająca dyrektywę	UC114 Projekt ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów	26.11.2015	-	-

2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym, dyrektywę 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę Komisji 2007/14/WE ustanawiającą szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE	finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz niektórych innych ustaw.			
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010	UC151 Projekt ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych oraz niektórych innych ustaw	22.07.2013	Projekt ustawy z dnia 14.01.2015	Stały Komitet Rady Ministrów
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej Wypłacalność II. dyrektywa	UC163 Projekt ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej	31.03.2015	I projekt ustawy znajdował się na etapie uzgodnień międzyresortowych.	W Sejmie po II czytaniu

2014/51/UE (tzw. dyrektywa Omnibus II) w zakresie, w jakim dokonuje ona nowelizacji m.in. dyrektywy 2009/138/WE.				

Źródło: opracowanie własne na podstawie stron KPRM, RCL oraz Sejmu RP

Z powyższego zestawienia widać wyraźnie, że w dalszym ciągu mimo wyraźnych wskazań Najwyższej Izby Kontroli oraz monitów parlamentarzystów minister właściwy ds. instytucji finansowych i podległy jemu merytoryczny departament pozostają w zwłoce w implementacji dyrektyw unijnych. Potwierdza to szereg wystąpień Ministra Spraw Zagranicznych do Sekretarza Komitetu Rady Ministrów.

W piśmie z dnia 5 kwietnia 2012 r. (sygn. DPUE-920-850-11/12/pk/4), będącym opinią o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych, Minister Spraw Zagranicznych stwierdza, że: *„Jednocześnie zwracam uwagę, że implementacja dyrektyw 2009/65/WE, 2010/43/UE i 2010/44/UE do polskiego porządku prawnego powinna nastąpić do dnia 30 czerwca 2011 r. Ponadto znacznie przekroczone zostały terminy dla poszczególnych etapów procesu legislacyjnego wynikające z tzw. ustawy kooperacyjnej (tj. planowana data przedłożenia pod obrady Rady Ministrów) oraz przedłożenia projektu ustawy pod obrady Komitetu do Spraw Europejskich oraz Rady Ministrów ustalone przez Zespół ds. Planowania Prac Rządu (I kwartał 2012 r. – luty). Komisja Europejska prowadzi już obecnie przeciwko Polsce postępowanie na podstawie art. 258 TFUE za brak terminowej transpozycji ww. dyrektyw (naruszenie nr 2011/0912, 2011/0918 i 2011/0919; zarzuty formalne z dn. 18.07.2011 r.) i możliwe jest nałożenie w przyszłości na Polskę sankcji finansowych na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE. W związku z tym projekt ustawy powinien być pilnie przyjęty."*

W piśmie z dnia 24 kwietnia 2012 r. (sygn. DPUE-920-9-12/pk/5), będącym opinią o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowym oraz niektórych ustaw, Minister Spraw Zagranicznych stwierdza, że: *„Jednocześnie zwracam uwagę, że implementacja dyrektywy 2010/78/UE do polskiego porządku prawnego powinna nastąpić do dnia 31 grudnia 2011 r. Ponadto znacznie przekroczone zostały terminy dla poszczególnych etapów procesu legislacyjnego wynikające z tzw. ustawy kompetencyjnej (tj. planowana data przedłożenia pod obrady Rady Ministrów) Komisja Europejska prowadzi już obecnie przeciwko Polsce postępowanie na podstawie art. 258 TFUE za brak terminowej transpozycji ww. dyrektywy (naruszenie nr 2012/0109; zarzuty formalne z dn. 1.02.2012 r.) i możliwe jest nałożenie w przyszłości na Polskę sankcji finansowych na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE. W związku z tym projekt ustawy powinien być pilnie przyjęty."*

W piśmie z dnia 17 sierpnia 2012 r. (sygn. DPUE-920-610-12/pk/3), będącym opinią o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych oraz o zmianie niektórych ustaw, Minister Spraw Zagranicznych stwierdza: *„Jednocześnie zwracam uwagę, że w dniu 1 lipca 2012 r. upłynął termin transpozycji do porządku prawnego przepisów dyrektywy 2010/73/UE w sprawie prospektu emisyjnego. W związku z tym projekt ustawy powinien być pilnie przyjęty."*

W piśmie z dnia 1 października 2012 r. (sygn. DPUE-920-150-12/pk/4), będącym opinią o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw, Minister Spraw Zagranicznych stwierdza: *„Jednocześnie również zwracam uwagę, że termin implementacji Dyrektywy 2009/11/WE w sprawie pieniądza elektronicznego upłynął w dniu 30 kwietnia 2011 r.*

Komisja Europejska prowadzi już obecnie przeciwko Polsce postępowanie na podstawie art. 258 TFUE za brak terminowej transpozycji tej dyrektywy (naruszenie nr 2011/0623; zarzuty formalne z dn. 17.05.2011 r. oraz uzasadniona opinia z dn. 30.04.2012 r.) i możliwe jest nałożenie w przyszłości na Polskę sankcji finansowych na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE. W związku z tym projekt ustawy powinien być pilnie przyjęty."

W piśmie z dnia 22 sierpnia 2013 r. (sygn. DPUE.920.1162.2013/pk/2/ag), będącym opinią o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o nadzorze uzupełniającym nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń, zakładami reasekuracji i firmami inwestycyjnymi wchodzącymi w skład konglomeratu finansowego oraz niektórych innych ustaw, Minister Spraw Zagranicznych stwierdza, ze: *„Bez względu na powyższą opinię chciałbym zwrócić uwagę, że implementacja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/89/UE, którą wdraża projektowana ustawa powinna nastąpić do dnia 10 czerwca i 22 lipca 2013 r. Zgodnie z wykazem prac legislacyjnych projekt ustawy (UC78) powinien zostać przyjęty już w I kwartale 2013 r. W związku zatem z opóźnień procesu legislacyjnego i upłynięciem terminu implementacji ww. dyrektywy przedmiotowy projekt ustawy powinien być pilnie procesowany."*

Wnioski.

Wydaje się zatem, że Minister Finansów posiada świadomość opóźnień legislacyjnych, czego dowodem może być to, że w niektórych przypadkach w swoich wystąpieniach przedkładanych niektórym organom rządowym np. Komitetowi do Spraw Europejskich, sygnalizował powyższe oraz wnosił o pilne procedowanie. Brzmienie jednak tych wystąpień sugeruje, że to organ w znacznym stopniu odpowiedzialny za terminowe procedowanie w związku z implementacją unijnej legislacji sam ponagla inne organy rządowe nie dostrzegając po swojej stronie jakichkolwiek przyczyn tych opóźnień. Wydaje się, że przyczynami, stojącymi po stronie organu projektującego dane zapisy legislacyjne, są wielokrotnie sygnalizowane bądź to przez Ministra Spraw Zagranicznych bądź przez Rządowe Centrum Legislacyjne bądź inne organa rządowe:

- wprowadzanie przepisów, będących nadregulacją wobec unormowań unijnych;
- zmiany treści i brzmienia przepisów, przyjętych wyrażeń itp. dokonywane nierzadko „na roboczo" po merytorycznych konferencjach uzgodnieniowych i zbiegającym się w czasie ich rozpatrywanie przez kolejne organa rządowe;
- kolizja projektowanych przepisów z innymi regulującymi bądź to tą samą materię zagadnień, co przepisy wdrażane, bądź jej pokrewne bądź pozostające w innych dziedzinach prawa;
- nie dość autorytatywne rozstrzyganie rozbieżności pomiędzy stronami opiniującymi, skutkujące przeniesienie na grunt Komisji Prawniczej konieczność dokonywania takich rozstrzygnięć;
- naruszanie przepisów „Zasad techniki prawodawczej";
- pomijanie pewnych uwag i wskazań, sygnalizowanych przez opiniodawców, których niezastosowanie okazuje się w późniejszych etapach prac brzemienne w skutkach w postaci merytorycznego niedopracowania;
- pojawianie się konieczności późniejszego doprecyzowania danych regulacji, które zostały zmienione po przeprowadzeniu uzgodnień;
- nierzadko występujący brak wyjaśnień ze strony projektodawcy zgłaszanych w toku uzgodnień wątpliwości;
- nierzadko zbyt krótki czas na przeprowadzenie przez podmioty opiniujące właściwych merytorycznie analiz i badań, skutkujące powierzchownie przyjętymi rozstrzygnięciami legislacyjnymi;

- brak uzupełnień uzasadnień projektu o wyjaśnienia przesłanek wprowadzania istotnych zmian merytorycznych.

Można więc przyjąć przypuszczenie, że główne przesłanki rzutujące na opieszałość w implementacji regulacji unijnych do krajowego systemu prawnego, mogą wiązać się np. z kwestią występowania, tzw. konfliktu interesów w tym departamencie, oddziaływaniem, tzw. „reguły drzwi obrotowych" bądź też zjawiskiem, tzw. „przechwycenia regulacji". Być może również na powyższe nakładają się problemy dotyczące, tzw. dyscypliny pracy. Być może również wynikać to może z niewłaściwych relacji pomiędzy otrzymywanym wynagrodzeniem, innymi dodatkowymi zajęciami zarobkowymi oraz faktycznymi kompetencjami i kwalifikacjami merytorycznymi zatrudnionych w tym departamencie. Być może, jak pokazuje to wcześniejsza praktyka w tym departamencie, problemy powyższe mają związek z niewłaściwym obiegiem dokumentów w tym departamencie, z pominięciem hierarchicznej ścieżki służbowej.

Proceder notorycznego opóźniania wdrażania norm unijnych, dotyczących instytucji i systemu finansowego, do krajowego systemu prawnego winien być przedmiotem pogłębionych badań ze strony sejmowej Komisji Finansów Publicznych lub jej podkomisji stałej do spraw instytucji finansowych w Sejmie VIII kadencji, bądź zadanie to winno zostać zlecone naczelnemu organowi kontroli państwowej. W świetle potencjalnego zagrożenia ponoszenia przez Skarb Państwa szkód finansowych wskutek możliwego uiszczania kar finansowych z powodu opieszałego implementowania prawa wspólnotowego dotyczącego instytucji i systemu finansowego pion kontroli i nadzoru w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów winien przedsięwziąć czynności kontrolne w pionie ministra właściwego ds. instytucji finansowych celem ustalenia osób winnych takiego stanu rzeczy i wyciągnięcia wobec nich stosownych konsekwencji służbowych. Daje to również asumpt do przeprowadzenia wnikliwej kontroli odnośnie do przeprowadzania postępowań konkursowych na wakujące stanowiska pracy we właściwym merytorycznie departamencie odpowiedzialnym za wdrażanie wspólnotowego prawodawstwa dotyczącego instytucji i rynku finansowego; zasad i postępowań awansowych (zarówno obejmujących aspekty finansowe jak i zaszeregowania na dane stanowisko) w tym departamencie; dyscypliny pracy w nim oraz wydawania zatrudnionym w nim zgód na dodatkowe zajęcia zarobkowe, względnie inne zajęcia, jak np. udział w krajowych lub zagranicznych wyjazdach służbowych. Tych aspektów kontrolowany w toku wewnętrznej kontroli resortowej (w dniach 9.02-30.04.2012 r., znak „Wystąpienia Pokontrolnego" – BKR1/0812/2-13/57/BSW,AUD/2012) dyrektor departamentu nie podnosił, wskazywał natomiast, że: *Opóźnienia w transpozycji prawa UE generują dodatkowe zadania związane z zarządzaniem problemem samego opóźnienia – przygotowywanie tymczasowych rozwiązań związanych z transgraniczną niekompatybilnością z Państwami Członkowskimi, które implementowały odpowiednie regulacje, odpowiedzi różnym podmiotom, w tym Komisji Europejskiej w temacie przyczyn opóźnień, obsługa interpelacji i zapytań Posłów i Senatorów, a także zagrożenie obsługą sprawy w Europejskim Trybunale Sprawiedliwości, jak również zagrożenie koniecznością odpowiedzi na krajowe pozwy. Często zarządzanie problemem samego opóźnienia zajmuje większą część czasu pracy pracowników odpowiedzialnych za proces transpozycji nieimplementowanego w terminie aktu prawnego UE.* Czytając uważnie wyjaśnienia kierującego departamentem aż trudno nie oprzeć się wrażeniu, że występuje w tej jednostce organizacyjnej swego rodzaju niezborność organizacyjna, brak zamysłu menedżerskiego oraz nietransparentność misji i wizji oraz celu jej istnienia.

Wszelako więc przeprowadzające kontrole w powyższym departamencie Biuro Kontroli Resortowej w czerwcu 2012 r. wskazało, iż *Wobec wyżej przedstawionych uzasadnionych obaw (dot. m.in. terminowości implementacji następnej dyrektywy 2009/110/WE, której procedowanie zajmuje się także Wydział FN-7) w ramach wdrażania*

środków zaradczych mających zapobiegać opóźnieniom, wzmocnienie kadrowe Wydziału FN-7 wydaje się być jak najbardziej uzasadnione. Wskazane jest, aby Dyrektor Departamentu FN przeanalizował zasoby kadrowe całego departamentu i rozważył ewentualną możliwość przesunięcia i zaangażowania dodatkowych pracowników Departamentu do pracy nad wdrażaniem dyrektyw. Odpowiadająca, w trybie § 35 Instrukcji w sprawie przeprowadzania kontroli wewnętrznej oraz postępowania wyjaśniającego w Ministerstwie Finansów, stanowiącej załącznik do zarządzenia nr 5/BKR/2012 Dyrektora Generalnego z dnia 25 stycznia 2012 r., w dniu 30 lipca 2012 r. (znak FN-7/0680/10/BLG/BKR-57/2012) zastępca dyrektora departamentu stwierdza, że *Odnośnie do zalecenia dotyczącego wzmocnienia kadrowego Wydziału FN-7, pragnę poinformować, iż w lipcu br., w wyniku przeniesienia wewnętrznego między Departamentami w Ministerstwie Finansów, Wydział FN-7 został wzmocniony o 1 etat, w osobie Pani Agnieszki Kociszewskiej z Departamentu Unii Europejskiej (została przeniesiona bez etatu z Departamentu UE). Departament FN rozpoczął też procedurę naboru zewnętrznego na etat, którym wzmocniony będzie Wydział FN-7. Jednocześnie pragnę podtrzymać uwagę co do braku w wystąpieniu pokontrolnym wniosków wynikowych (naprawczych), co do stwierdzonej w Departamencie FN dużej rotacji pracowników, która również mogłaby zostać uznana za przyczynę opóźnień.*

Zaleca się zatem, by większość parlamentarna w Sejmie VIII kadencji i wyłoniony przez nią rząd zwróciły szczególną uwagę na problem notorycznej opieszałości w implementowaniu unijnych norm w zakresie instytucji i rynku finansowego. Nie można wykluczyć, iż po październiku 2015 r. władzę w Polsce będzie sprawowała opcja polityczna zwalczana obecnie przez prorządowe elity i środowiska opiniotwórcze. Jedną z form walki może być dyskredytacja i dezawuowanie działań podejmowanych przez nowy gabinet rządowy w zakresie na przykład sposobu implementowania prawodawstwa unijnego, jego celowości, tempa, dynamiki i terminowości. Zatem, można się spodziewać, że każde uchybienie nowej władzy w tych kwestiach może być bezlitośnie i tendencyjnie tropione, wyolbrzymiane oraz potępiane, szczególnie w środkach masowego przekazu, na które rząd nie będzie miał żadnego realnego wpływu.

Zestawienie decyzji Komisji Europejskiej w latach 2004-2014

Data decyzji	Dyrektywa	Rodzaj decyzji
	Rok 2014	
23 styczeń	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/73/UE z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniająca dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym Tekst mający znaczenie dla EOG	Zamknięcie sprawy
27 styczeń	Dyrektywa Komisji 2010/42/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie niektórych przepisów dotyczących łączenia funduszy, modeli funduszy podstawowych i powiązanych oraz procedury powiadamiania (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Formalne Zawiadomienie Art. 258 (d. 226)
27 styczeń	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE Tekst mający znaczenie dla EOG	Formalne Zawiadomienie Art. 258 (d. 226)
10 lipiec	Dyrektywa Komisji 2010/42/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie niektórych przepisów dotyczących łączenia funduszy, modeli funduszy podstawowych i powiązanych oraz procedury powiadamiania (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
26 wrzesień	Dyrektywa 2005/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. zmieniająca dyrektywy Rady 72/166/EWG, 84/5/EWG, 88/357/EWG i 90/232/EWG oraz dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Formalne Zawiadomienie Art. 258 (d. 226)
16 październik	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE Tekst mający znaczenie dla EOG	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
26 listopad	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 Tekst mający znaczenie dla EOG	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
	Rok 2013	
24 styczeń	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń Tekst mający znaczenie dla EOG	Zamknięcie sprawy
25 kwiecień	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) Tekst mający znaczenie dla EOG	Zamknięcie sprawy
25	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca	Zamknięcie

kwiecień	2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Tekst mający znaczenie dla EOG)	sprawy
30 maj	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Dodatkowa Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
20 czerwiec	Dyrektywa Komisji 2010/43/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie wymogów organizacyjnych, konfliktów interesów, prowadzenia działalności, zarządzania ryzykiem i treści umowy pomiędzy depozytariuszem a spółką zarządzającą (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
20 czerwiec	Sprostowanie do dyrektywy Komisji 2010/42/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie niektórych przepisów dotyczących łączenia funduszy, modeli funduszy podstawowych i powiązanych oraz procedury powiadamiania (Dz.U. L 176 z 10.7.2010)	Zamknięcie sprawy
27 wrzesień	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 Tekst mający znaczenie dla EOG	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
20 listopad	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
	Rok 2012	
26 styczeń	Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Wycofanie
30 styczeń	Sprostowanie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (Dz.U. L 331 z 15.12.2010)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
27 luty	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń Tekst mający znaczenie dla EOG	Zamknięcie sprawy
22 marzec	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
22 marzec	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/109/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniająca dyrektywy Rady 77/91/EWG, 78/855/EWG i 82/891/EWG oraz dyrektywę 2005/56/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących sprawozdawczości i dokumentacji w przypadku połączeń i podziałów	Zamknięcie sprawy

22 marzec	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń Tekst mający znaczenie dla EOG	Formalne Zawiadomienie Art. 258 (d. 226)
26 kwiecień	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
21 wrzesień	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/73/UE z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniająca dyrektywę 2003/71/WE w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych oraz dyrektywę 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym Tekst mający znaczenie dla EOG	Formalne Zawiadomienie Art. 258 (d. 226)
21 listopad	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
21 listopad	Dyrektywa Komisji 2010/43/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie wymogów organizacyjnych, konfliktów interesów, prowadzenia działalności, zarządzania ryzykiem i treści umowy pomiędzy depozytariuszem a spółką zarządzającą (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
21 listopad	Dyrektywa Komisji 2010/42/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie niektórych przepisów dotyczących łączenia funduszy, modeli funduszy podstawowych i powiązanych oraz procedury powiadamiania (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
21 listopad	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) Tekst mający znaczenie dla EOG	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
	Rok 2011	
27 styczeń	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
27 styczeń	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
16 luty	Sprostowanie do dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. U. L 345 z 31.12.2003)	Zamknięcie sprawy

17 marzec	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń Tekst mający znaczenie dla EOG	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
18 maj	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
19 maj	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń Tekst mający znaczenie dla EOG	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
16 czerwca	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
18 lipiec	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
18 lipiec	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/109/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniająca dyrektywy Rady 77/91/EWG, 78/855/EWG i 82/891/EWG oraz dyrektywę 2005/56/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących sprawozdawczości i dokumentacji w przypadku połączeń i podziałów	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
18 lipiec	Dyrektywa Komisji 2010/43/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie wymogów organizacyjnych, konfliktów interesów, prowadzenia działalności, zarządzania ryzykiem i treści umowy pomiędzy depozytariuszem a spółką zarządzającą (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
18 lipiec	Dyrektywa Komisji 2010/42/UE z dnia 1 lipca 2010 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE w zakresie niektórych przepisów dotyczących łączenia funduszy, modeli funduszy podstawowych i powiązanych oraz procedury powiadamiania (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
29 wrzesień	Dyrektywa Komisji 2009/27/WE z dnia 7 kwietnia 2009 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
29 wrzesień	Dyrektywa Komisji 2009/83/WE z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
29 wrzesień	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
27 październik	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniająca dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
24 listopad	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/76/UE z dnia	Skierowanie

	24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 2006/48/WE oraz 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń (Tekst mający znaczenie dla EOG)	sprawy do ETS Art. 258-260§3
	Rok 2010	
28 styczeń	Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
28 styczeń	Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
18 marca	Dyrektywa 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
18 marca	Dyrektywa 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
18 marca	Dyrektywa 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniająca dyreklywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Skierowanie sprawy do ETS Art. 258 (d. 226)
7 maj	Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
7 maj	Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
3 czerwiec	Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
30 wrzesień	Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Skierowanie sprawy do ETS Art. 258 (d. 226)
28 październik	Dyrektywa 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Wycofanie
24 listopad	Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia	Zamknięcie

	21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG	sprawy
24 listopad	Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
30 listopad	Dyrektywa Komisji 2009/27/WE z dnia 7 kwietnia 2009 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektywy 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
30 listopad	Dyrektywa Komisji 2009/83/WE z dnia 27 lipca 2009 r. zmieniająca niektóre załączniki do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do przepisów technicznych dotyczących zarządzania ryzykiem (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
30 listopad	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
	Rok 2009	
29 stycznia	Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE	Skierowanie Sprawy do ETS Art. 258 (d. 226)
19 marca	Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE	Zamknięcie Sprawy
14 kwiecień	Dyrektywa Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiająca szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym	Zamknięcie sprawy
14 kwiecień	Dyrektywa Komisji 2007/16/WE z dnia 19 marca 2007 r. dotycząca wykonania dyrektywy Rady 85/611/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie wyjaśnienia niektórych definicji(Tekst mający znaczenie dla EOG).	Zamknięci sprawy
3 czerwiec	Dyrektywa 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
25 czerwiec	Dyrektywa 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
31 lipiec	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji	Zawiadomienie Formalne

	depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Art. 258 (d. 226)
8 październik	Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
9 październik	Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 260 (d. 228)
29 październik	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
20 listopad	Dyrektywa 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Skierowanie Sprawy do ETS Art. 258 (d. 226)
20 listopad	Dyrektywa 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniająca dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywy 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
	Rok 2008	
31 stycznia	Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG	Skierowanie Sprawy do ETS Art. 258 (d. 226)
31 stycznia	Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Skierowanie Sprawy do ETS Art. 258 (d. 226)
31 stycznia	Dyrektywa 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
3 kwietnia	Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Zamknięcie sprawy
6 maj	Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
23 maj	Dyrektywa Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiająca szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
23 maj	Dyrektywa Komisji 2007/16/WE z dnia 19 marca 2007 r. dotycząca wykonania dyrektywy Rady 85/611/EWG w sprawie koordynacji przepisów	Zawiadomienie Formalne

	ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie wyjaśnienia niektórych definicji(Tekst mający znaczenie dla EOG).	Art. 258 (d. 226)
26 czerwiec	Dyrektywa 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia
30 lipiec	Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
16 październik	Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG	Wycofanie
16 październik	Dyrektywa 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Skierowanie Sprawy do ETS Art. 258 (d. 226)
16 październik	Dyrektywa Komisji 2007/14/WE z dnia 8 marca 2007 r. ustanawiająca szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2004/109/WE w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
27 listopad	Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
1 grudnia	Dyrektywa 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
	Rok 2007	
1 luty	Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przeredagowana)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
20 kwiecień	Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
20 kwiecień	Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
20 kwiecień	Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)

27 czerwiec	Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przeredagowana) (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Zamknięcie sprawy
27 czerwiec	Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przeredagowana)	Zamknięcie sprawy
27 czerwiec	Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
27 czerwiec	Dyrektywa Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzająca środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy (Tekst mający znaczenie dla EOG)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
18 lipiec	Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Tekst mający znaczenie dla EOG.	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
	Rok 2006	
4 kwiecień	Dyrektywa Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Zamknięcie sprawy
4 kwiecień	Dyrektywa Komisji 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Zamknięcie sprawy
28 czerwiec	Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Zamknięcie Sprawy
10 październik	Dyrektywa 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
	Rok 2005	
4 luty	Dyrektywa Komisji 2004/69/WE z dnia 27 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji banków rozwoju wielostronnego (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
22 marzec	Dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
3 maj	Dyrektywa Rady z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń	Zamknięcie sprawy
3 maj	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych	Zamknięcie sprawy
5 lipiec	Dyrektywa Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)

5 lipiec	Dyrektywa Komisji 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Uzasadniona Opinia Art. 258 (d. 226)
5 lipiec	Dyrektywa Komisji 2004/69/WE z dnia 27 kwietnia 2004 r. zmieniająca dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji banków rozwoju wielostronnego (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Zamknięcie sprawy
20 lipiec	Dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego	Zamknięcie sprawy
12 październik	Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych	Zamknięcie sprawy
12 październik	Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	Zamknięcie sprawy
12 październik	Sprostowanie do dyrektywy 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniającej dyrektywę 2001/34/WE (Dz. U. L 345 z 31.12.2003) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 6, tom 6, s. 356)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
Rok 2004		
15 grudzień	Dyrektywa Rady z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
15 grudzień	Dyrektywa 97/5/WE parlamentu europejskiego i rady z dnia 27 stycznia 1997 r. w sprawie transgranicznych przelewów bankowych	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
15 grudzień	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
15 grudzień	Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
15 grudzień	Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
15 grudzień	Dyrektywa Komisji 2003/124/WE z dnia 22 grudnia 2003 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie definicji i publicznego ujawniania informacji wewnętrznych oraz definicji manipulacji na rynku (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)
15 grudzień	Dyrektywa Komisji 2004/72/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. wykonująca dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie dopuszczalnych praktyk rynkowych, definicji informacji wewnętrznej w odniesieniu do towarowych instrumentów pochodnych, sporządzania list osób mających dostęp do informacji wewnętrznych, powiadamiania o transakcjach związanych z zarządem oraz powiadamiania o podejrzanych transakcjach (Tekst mający znaczenie dla EOG.)	Zawiadomienie Formalne Art. 258 (d. 226)

Źródło: opracowanie własne na podstawie Komunikatów Komisji Europejskiej.